

MONSEY

Candle Lighting - 6:52
Shabbos Ends - 7:53

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

BS"D
16 Adar II, 5779
March 23, 2019
Issue #023

SEE INSIDE FOR COLORED
PHOTO OF R' KANIEVSKY

PARSHAS TZAV

DIVREI TORAH PRINTED & DISTRIBUTED BY RAMAPOST

Tiv Hakehila
R' Gamliel Rabinowitz
(English & Hebrew)

Shvilei Pinchas
R' Pinchas Friedman
(English & Hebrew)

Areivim
R' Shmuel Gluck
(English)

Mizmor L'Dovid
R' Dovid Gurwitz
(English)

Kinder Torah
R' Simcha Betzalel
(English)

Parsha Pshetel
R' Yankie Schechter
(English)

Rav Brazil
(English)

Coming Soon!
ALL NEW
ORIGINAL
CONTENT

Email mitzvos@ramapost.com
to sign up for a weekly subscription

לזכות רפואה שלמה
מיכאל בן שלי
מלכה בת רחל

PURIM 5779

HAPPY PURIM! פּוּרִים שְׂמֵחָ!

The Ramapost Team

Ramapost currently offers the following Divrei Torah:

Areivim
R' Shmuel Gluck
(English)

Sicha Hashvua
(Hebrew)

Hitkashrut
(Hebrew)

Tiv Hakehila
R' Gamliel Rabinowitz
(English & Hebrew)

R' Gamliel's Shmuz
R' Gamliel Rabinowitz
(Hebrew)
Printed Monthly

Shvilei Pinchas
R' Pinchas Friedman
(English & Hebrew)

**Penimim on the Torah
& Kinder Torah**
R' A.L. Scheinbaum & R' Simcha Betzalel
(English)

Meoros Hatzadikkim
Dvar Torah & Weekly Yahrzeits
(English)

Chut Shel Chessed
R' Shalom Arush
(Hebrew)

Mizmor L'Dovid
R' Dovid Gurwitz
(English)

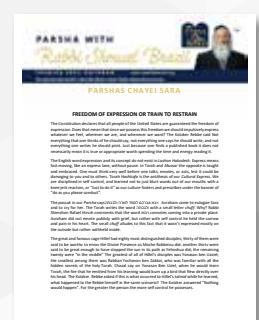
Parsha Pshetel
R' Yankie Schechter
(English)

Divrei Siach
R' Kanievsky
(Hebrew)

Torah Wellsprings
R' Elimelech Biderman
(English)

Rav Brazil
(English)

Email mitzvos@ramapost.com to sign up for a weekly subscription.

Be sure to include a quantity for each Dvar Torah.

טיב הקהילה

יו"לע"י קהילת שבתי בנית ד'

בנשיאות מורנו הרה"צ ר' גמליאל רבינוביץ שליט"א

English Edition

Tzav

5779

No.

453.355

טיב המערכת

שושנת יעקב צהלה ושמחה

The rose of Yaakov was cheerful and glad

When these lines were written they did not know what condition the readers will be in when they read these lines, will it be before they drink wine or after, or perhaps even while partying and rejoicing. But our hope is that all of them are immersed in joy and delight, therefore, we will also involve ourselves in simcha. However, we will not ask how to rejoice on Purim, rather, how do we extend the joy of Purim and take it with us for the rest of the year? What do we do so that the joy does not leave us immediately as the pouring of wine and other drinks that gladden the heart?

In the *piyyut* after Megillah we say: 'שושנת יעקב צהלה ושמחה' 'מרדכי יצא מלפני המלך בלבוש' – 'The rose of Yaakov was cheerful and glad, when they jointly saw Mordechai robed in royal blue'. Seemingly, these words are a little enigmatic. Was it only after Israel saw the glory of Mordechai that they were joyous? Were they not joyous from the very salvation? That their lives were saved from annihilation? The *piyyut* is describing the *posuk* in the Megillah (8:15): 'מרדכי יצא מלפני המלך בלבוש' – 'Mordechai left the King's presence clad in royal apparel of blue and white with a large gold crown and a robe of fine linen and purple'. It is only after this, 'ליהודים היתה אורה ושמחה' – 'The Jews had light and gladness, and joy and honor.' This is really not easy to understand, why we waited to see Mordechai going out in royal garments and only after this they completely rejoiced?!

There is a great foundation hidden here. Really Israel was very happy about the miracle that saved them, but this joy was made to last a very short time. But once they saw the great glory of Mordechai HaTzaddik (9:4), 'כי גדול מרדכי בבית המלך' – 'For Mordechai was now preeminent in the royal palace and his fame was spreading throughout all the provinces, for the man Mordechai grew increasingly great.' Then the joy was complete, for Mordechai HaTzaddik saw to it that their joy was based on sanctity and purity, their joy was not blended with foreign things. Since they honored Mordechai and accepted his words, they earned the true and great joy to be extended every year for all years.

There are many stories that recount the faith of Tzaddikim, but now is not the time for stories. We must know this, if we have faith in the Chachamim, if we honor Tzaddikim, then the joy is real. Not only will it not leave us right after Purim, rather, it will stay with us like 'the rose of Yaakov was cheerful and glad when they jointly saw Mordechai robed in royal blue.'

- Tiv HaMoadim - Purim

טיב ההשגחה

'בחכמה פותח שערים' – 'With wisdom opens gates'

A young man who presented himself as a serious, experienced worker came to my business and asked if there was an opening for him to work by me, since the place where he was working was about to close.

I told him that there were no openings at the moment and if there were, I would let him know. In the meantime, I checked him out and it turned out that he was a diligent, experienced worker. Now I had a tough decision to make since one of my workers who had been working for me for a long time was starting mess up at work and he was not properly doing what was demanded of him. I did not have the heart to fire him and take away his livelihood, but on the other hand, an experienced worker was looking for work. I tried to talk to my employee who was not keeping up and he told me that he was set in his ways and he was not going to change. I did not have much choice since the other worker was still working at his job and I did not have a replacement, so I suffered in silence.

About two weeks later, the new employee called me to let me know that he was available, and he no longer worked at the other job. I told him that I would call him right back, but I did not know what to do. How could I fire the seasoned employee and cut off his income? That night my current employee called me to inform me that he was quitting, and he was not coming back to work.

I immediately called the new employee and he asked if I had an answer for him. Abruptly, I let him know that he could start working tomorrow and everything worked out peacefully with amazing hashgacha that only the One and Only arranged that this one left and this one came.

כ.ה.

'He gives bread to all...' – 'נותן לחם לכל...'

Every morning as my wife gets the kids dressed and ready to leave the house, I prepare the lunches for the kids, each according to what he likes. Afterwards, I drop off each child at his school and I go daven. This time I came home, and my wife was very stressed out by the sandwich that I sent with my little daughter since she noticed that the white bread that I used was a little moldy and I did not notice it.

I told her that just today she asked for whole wheat bread since for a change we had whole wheat bread in the house. This was amazing because she never asks for whole wheat bread! And just today she asked for whole wheat bread...

ל.ש.

בענין ההכנעה לתלמידי חכמים
Regarding being submissive to Talmidei Chachamim

יעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה: (ח:לו)
And Aharon and his sons carried out all the matters that Hashem commanded through Moshe. (8:36)

Rashi: To tell their praise that they veered neither right nor left. With a cursory glance, Rashi's words seem enigmatic, what praise is it that great Tzaddikim like Aharon and his sons would not deviate from the command of Hashem Yisbarach? If the Torah was describing people of limited knowledge who overpowered their yetzer to innocently fulfill the will of their Creator, fine. But here we are discussing the elite of the Generation of Knowledge as Chazal have stated (Sanhedrin 52a) and Moshe and Aharon were already going along the correct path, and Nadav and Avihu were following behind them and all of Israel were following behind them, Nadav said to Avihu: "When will these two old men die and I and you will lead the generation..." We see that they were not leaving leaders like themselves for Israel, and if so we must understand what is the great praise in that they did not deviate.

Perhaps this passage comes to teach us that even though they were the most exalted of the generation and they had an appreciation and a deep understanding of the wisdom of the Torah and the ways of preferred service, and because of their broad knowledge they might feel that by changing the words of Moshe they would bring greater satisfaction to Hashem Yisbarach. Still, they felt it appropriate to nullify their view to that of Moshe and do everything that Hashem Yisbarach commanded without putting too much thought to it. This is what deserves praise. Nullification of one's will is one of the hardest things in service. Things have to make sense to a thinking person. These Tzaddikim did not reach their conclusion except through deep thought and only then did they conclude that their way was the right way. Once a person is endowed with clear thought it is very difficult to change his way of thinking as everything he sees before him is against his mindset, so it must be wrong. Since he has thought long and hard about it, he has determined the correct way for the person. He has 150 arguments against those who think differently. It is not natural for a wise person of this stature to nullify his viewpoint to those who oppose him. However, Aharon and his sons were righteous in their submission even though they were endowed with clear thought. In fact, had they acted they would not have followed halacha since the view of Moshe did not align with them. They had to do everything he said without veering right or left even if they did not agree with it.

This topic must be a teaching for all generations. Everyone, at one time or another, finds himself in a situation where there is a doubt in a matter of halacha and based on one's knowledge and understanding he thinks of the resolution. Sometimes he knows that the Chachamim will not be pleased with his resolution, but he will not submit to them, since in his mind he sees them as mistaken, *Rachmana litzlan*. It does not enter his mind that the Chachamim are more knowledgeable than he is and even if he does not agree with them, it is still incumbent on him to nullify his view before them. Our incident of Aharon and his sons sets an example to teach the ways of life. They did not follow their viewpoint and they subdued their will to do the words of Moshe with the understanding that even though they possessed broad knowledge, still, this was not enough to truly fulfill the word of Hashem.

Even more so, a person must be careful not to denigrate a Chacham who rules against his way of thinking. He must know that is terribly wrong as this causes disparagement of the Torah, since the public will see how he belittles the Chacham, and they will err and will think that there is no substance to his words. From then on, they will not accept his leadership and they make light of a matter of halacha. This will all be on his head all caused by his denigration *Rachman litzlan*.

The severity and punishment of the matter is brought down in the *sefer* Divrei Torah (Second Edition os 38) by HaGaon HaKadosh author of 'Minchas Elazar' of Munkacz, who wrote these words in the name of HaGaon HaTzaddik the 'Divrei Chaim' of Sanz zy" a. This is his pure language: I heard about this matter in the name of HaGaon HaKadosh *Rabban shel kol bnei hagolah* of Sanz, the Divrei Chaim zy" a, who said on (Parashas Korach Bamidbar 16:29-30) 'אם כמות כל האדם ימתון אלה ופקדת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני: ואם בריאה יבראה ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אתם ואת כל אשר להם יורדו חיים שאלה וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה': 'If these die like the death of all men, and the destiny of all men is visited upon them, then it is not Hashem Who sent me. But if Hashem will create a creation, and the earth opens its mouth and swallows them and all that is theirs, and they will descend alive to the pit, then you shall know that these men have provoked Hashem.' Everyone asks: If Hashem did not send me, then why were they decreed to die [even if they die like other men] for Korach and his assembly since Hashem did not send me, then righteousness is not on the side of the leader of the generation or city and he has not acted properly. If this so, then righteousness is on the side of the quarrelers and antagonists, then why were they punished?

HaRav HaKadosh said that he remembered that the *Marah D'Asrah* [this incident happened in a certain city where people acted against what the *Marah D'asrah* told them] that even if he was not correct in one matter, the one that argues with him will be as he is, but he will see his own downfall and his punishment is death *Rachmana litzlan*. The difference is that even if the Rav is not correct in this matter [since he is human and fallible even if his knowledge is as great as the cedar trees], still, those who argue with him will die *Rachmana litzlan* as mentioned. However, he will die in bed like everyone else, as it states 'if these die like the death of all men and the destiny of all men is visited upon them', then the proof is that Hashem did not send me, [and I am not correct in this matter, but nevertheless, his enemy will die, but in the usual manner which is the way of the world], 'but if Hashem has created a creation, and the earth opens its mouth [that is, they die a strange death, *Rachmana litzlan*, then] then you shall know that these men have provoked Hashem.' [I was correct even in this matter, thus, they did two wrong things, one – to go against the Rav, and two- to go against the item up for discussion].

Praised be the one who conducts himself in this way, he goes through his entire life and conducts himself by submitting to Tzaddikim and follows their words. He does not do anything, whether large or small, without their advice and consent. Through this his entire being changes for good and he works great wonders for his soul, and this benefits his soul [*nefesh*] and his *neschama*.

“This is the law of the Olah: It is the Olah that stays on the flame”

The Amazing Power of Torah Study to Draw Down Heavenly Fire to Incinerate the Destructive Malach Generated by One’s Sins

In this week’s parsha, parshas Tzav, we learn a vital principle: Torah-study is more valuable than all of the korbanos. The parsha opens as follows (Vayikra 6, 1):

“וידבר ה' אל משה לאמר, צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו.”

Hashem spoke to Moshe, saying: Command Aharon and his sons, saying: This is the law of the Olah. It is the Olah that stays on the flame on the mizbeiach all night until the morning; and the fire of the mizbeiach shall be kept aflame on it. Rashi comments in the name of the Torat Kohanim: **“Command” is only an expression of urging on—for the immediate moment and for future generations. Rabbi Shimon said: There is a greater need for Scripture to urge in a situation involving the loss of money.**

We must endeavor to explain why HKB”H saw fit to urge us on specifically here: **“Command Aharon and his sons”—indicating the need to urge at that moment and in future generations.** Additionally, we must endeavor to explain Rabbi Shimon’s statement: **There is a greater need for Scripture to urge in a situation involving the loss of money.** After all, even though the korban Olah was consumed entirely on the mizbeiach; nevertheless, the kohanim were privileged to receive the hides of the sacrificial animals, as it is written (Vayikra 7, 8): **“והכהן המקריב את עולת איש, עור העולה אשר הקריב לכהן: לו יהיה”—and the kohen who offers a person’s Olah, the hide of the Olah that he offered shall belong to that kohen; it shall belong to him.** That being the case, there is no apparent monetary loss here. So, why is it necessary to urge the kohanim in this matter (see Ramban)?

**“This is the law of the Olah”
Studying the Laws of the Olah**

We will begin our enlightening journey with the sacred comments of the Arvei Nachal. He explains the meaning of the passuk: **“זאת תורת העולה היא העולה על המזבח כל הלילה עד הבוקר”—based on the following Gemara (Menachos 110a): “מאי דכתיב זאת תורת החטאת וזאת תורת האשם, כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם.”** What is the meaning of that which is written (Vayikra 6, 18): **“This is the law of the Chatat”** and (ibid. 7, 1): **“This is the law of the Asham”?** **Anyone who studies the Torah of the Chatat, it is considered as if he actually brought a Chatat-offering; and anyone who studies the Torah of the Asham, it is considered as if he actually brought an Asham-offering.** Accordingly, when the Torah says: **“This is the law of the Olah”—it implies that anyone who studies the Torah pertaining to the Olah, it is considered as if he actually offered an Olah.** In fact, the Ba’al HaTurim here states this explicitly: **“זאת תורת העולה היא העולה, לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה.”**

The Torah goes on to emphasize the importance of the Torah of the Olah: **“This is the Torah of the Olah. It is the Olah that stays on the flame on the mizbeiach.”** Studying the Torah-passage pertaining to the Olah surpasses the actual offering of the korban Olah on the pyre on the mizbeiach. How so? **“All night until the morning”—by studying the laws of the Olah, it is considered as if a person offered a korban all night long, until the break of day.** An actual korban Olah, on the other hand, cannot be offered during the night, as we learn from the Gemara’s (Megillah 20a) elucidation of the passuk (ibid. 7, 38): **“ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם לה”—on the day He commanded Bnei Yisrael to bring their korbanos**

to Hashem”—it specifies “the day,” to the exclusion of the night.

We find a wonderful variation on this theme in the notes of Rabbi Fischel Sofer, ztz”l, on this parsha presented in the name of his mentor, the Chasam Sofer, zy”a: “זאת תורת העולה”—one who studies the laws of the Olah; “היא העולה על מוקדה על המזבח”—surpasses one who offered a korban Olah on the pyre on the mizbeiach. Why? “כל הלילה”—because studying the Torah of the Olah is viewed as if one offered an Olah even during times of galus, which are analogous to the night; “עד הבוקר”—until the rising of Yisrael’s sun. An actual korban Olah, on the other hand, cannot be offered during times of galus; it can only be brought when there is a Beis HaMikdash.

The Chasam Sofer goes on to explain Rashi’s comment: “Command Aharon”—“command” can only express urging on, at the immediate moment and in future generations. For, one who studies the Torah of an Olah is viewed as if he offered and Olah “with urgency at that moment and for future generations”—not only when the Beis HaMikdash stood, but even after the churban, during galus, when the opportunity to bring korbanos no longer existed. [In the Derashos Chasam Sofer, he explains in great detail how this passuk alludes to five ways in which one who studies Torah is superior to one who actually offers a korban.]

During Galus when the Beis HaMikdash Is Not Extant There Is a Monetary Loss to the Presence of the Shechinah

I feel like a pauper at the doorway wrestling with the lofty ideas presented by the Arvei Nachal and the Chasam Sofer. Nevertheless, I would like to present an explanation for Rashi’s comment: **Rabbi Shimon said: There is a greater need for Scripture to urge in a situation involving the loss of money—**based on a fascinating passage in the Midrash concerning the Beis HaMikdash (Bamidbar Rabbah 12, 3):

”בשעה שאמר לו הקב”ה ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אמר משה מי יוכל לעשות לו מקדש שישרה בתוכו, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך וגו’, ואומר הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וגו’, ואומר השמים כסאי והארץ הדום רגלי וגו’. אמר הקב”ה איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחן, כשאני מבקש כל העולם כולו אינו יכול להחזיק כבודי ולא שמש אחד משלי, אלא אני איני מבקש מידך אלא עשרים בדרום ועשרים בצפון ושמונה במערב.”

When HKB”H instructed Moshe (Shemos 25, 8): “They shall make Me a Sanctuary, so that I may dwell among them,”

Moshe said: Who can make Him a Sanctuary to dwell in? For, it states (Melachim I 8, 27): “Behold, the heavens and the highest heavens cannot contain You . . .” And it says (Yirmiyah 23, 24): “Do I not fill the heaven and the earth? . . .” And it says (Yeshayah 66, 1): “The heaven is My throne and the earth is My footstool . . .” HKB”H said: I am not requesting based on My capacity but rather based on their (Yisrael’s) capacity. For, the entire universe cannot contain My glory . . . rather, I am only requesting from you twenty (beams) in the south, twenty in the north and eight in the west.

We must view this Midrash with the following passuk in mind (Tehillim 145, 3): “גדול ה’ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר”—Hashem is great and much praised, and His greatness is beyond investigation. For this reason, HKB”H is depicted as “אין סוף”—infinite, without boundaries. His true essence and nature are beyond human comprehension, because they are infinite. Therefore, when HKB”H tells Moshe to instruct Yisrael to build Him a Mikdash, he expresses his astonishment, just as Shlomo HaMelech did when he built the Beis HaMikdash (Melachim I, ibid.): “כי האמנם ישב אלקים על הארץ, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, אף” “would G-d truly dwell on earth? Behold, the heavens and the highest heavens cannot contain You, and surely not this Temple that I have built!

HKB”H responds that, indeed, due to His infinite greatness and nature, He does not require a dwelling place, and there is no place in the universe that can contain His greatness. After all, HKB”H sustains the entire universe, as explained by the Midrash (B.R. 68, 9): “מפני מה מכנים שמו של הקב”ה וקוראים אותו: מקום, שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו” “Makom”—the Place? Because the universe is located within Him; He is not located within the universe.

Notwithstanding, HKB”H’s request that we build Him a Sanctuary in which to rest His Shechinah reflects His humility, in keeping with the teaching (Megillah 31a): “כל מקום שאתה מוצא”—wherever you find HKB”H’s greatness, you find His humility. For, it is His divine will to diminish and constrict Himself repeatedly for the benefit of Yisrael, so that His Shechinah can rest in the Beis HaMikdash, in the Kodesh HaKodashim, between the staves of the Aron to provide illumination for all of Yisrael. This is the message HKB”H conveyed to Moshe: “I only request from you a mere twenty (beams) in the south, twenty in the north and eight in the west,” so that I may diminish My Shechinah in this holy place for the benefit of Yisrael.

Thus, we learn that the purpose of the mitzvah of building the Beis HaMikdash for the dwelling of the Shechinah is to create a **“pocket,”** so to speak, into which HKB”H can constrict His incredible, infinite light. Hence, during times of galus, when the Beis HaMikdash is not extant, there exists a situation of **“חסרון כיס”**—**the absence of a pocket.** In other words, the Beis HaMikdash—the **“pocket”** in which HKB”H constricts His Shechinah—is absent. (Translator’s note: Usually, «חסרון כיס» is translated as a financial loss. Here a literal translation is being employed.)

With this understanding, we can revisit Rabbi Shimon’s statement: **The Torah needs to urge us on especially in situations of «חסרון כיס».** In other words, when HKB”H says: **“This is the Torah of the Olah”**—He is teaching us that anyone who studies the laws of the Olah is viewed as if he actually offered an Olah. It was imperative for the Torah to emphasize that this is especially true in galus, where the situation of «חסרון כיס» exists—where the **“pocket”** for the dwelling of the Shechinah, the Beis HaMikdash, is absent. In that situation, a person must create a **“pocket”** for His Shechinah to dwell within. This is accomplished by designating a place for Torah-study. The Gemara (Berachos 8a) expresses this phenomenon as follows: **“מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב”ה בעולמו אלא ד’ אמות”**—**from the day that the Beis HaMikdash was destroyed, HKB”H only has four cubits of halachah in His world.** In other words, in the absence of the Beis HaMikdash, HKB”H rests His Shechinah in the study halls of Torah.

A Heavenly Fire Descends to Incinerate the Destructive Force Generated by a Transgression

I would like to explain the matter in greater depth. As stated, the study of the Torah of an Olah is superior to actually offering a korban Olah. We will begin by introducing a precious, illuminating teaching from the Alshich hakadosh (Vayikra 1, 2). He analyzes the Gemara’s (Yoma 53a) elucidation of the passuk (Vayikra 1, 7): **“ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, אף על פי שהאש יורדת מן השמים;”**—**“the sons of Aharon HaKohen shall put fire on the mizbeiach”**—**even though the fire descends from the heavens, there is a mitzvah to bring fire from ordinary sources.** Since the kohanim brought fire to the mizbeiach from earthly sources, why was it necessary for HKB”H to bring fire down from the heavens to consume the korbanos?

Additionally, we must explain why HKB”H commanded the sinner to apply his hands and lean on the head of the sacrificial animal and to utter a confession, as per the passuk (ibid. 4): **“וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו”**—**he shall lean his hands on the head of the Olah; and it will be considered pleasing on his behalf, to atone for him.** The Rambam writes (Ma’aseh HaKorbanos 3, 13-15): **The person performing “semichah” must lean with all his might, with both his hands, on the animal’s head . . . And he places his two hands between the two horns and confesses . . . How does he confess? He says, “I sinned; I transgressed; I committed iniquity; and I did this-and-this. I have repented before You and this is my atonement.** We will endeavor to explain why it was necessary for the sinner to lean on the head of the korban with both hands, with all his might.

The Alshich hakadosh explains the matter based on the well-known fact that when a person sins, he generates a bad malach, who is a destructive, harmful force. As we learn in the Mishnah (Avos 4, 11): **“רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט”**—**Rabbi Eliezer ben Yaakov says: A person who performs one mitzvah acquires for himself one advocate; while a person who commits one aveirah acquires for himself one accuser.** The Ohr HaChaim hakadosh explains (Shemos 30, 12) that the “accuser” is an angel of destruction. Now, the destructive malach generated by a person’s aveirot, resides within him and persuades him to sin, in keeping with the dictum (Avos 4, 2): **“עבירה גוררת עבירה”**—**one aveirah leads to another aveirah.**

It was precisely for this reason that HKB”H commanded the sinner to bring a korban, to lean on its head with both hands with all his might and to confess upon it. For, through this process, the destructive force exits the sinner and enters the korban that is to be offered on the mizbeiach. This is why HKB”H brings fire down from above onto the mizbeiach; because the force of tumah of the destructive malach is so great that it cannot be incinerated by human fire alone; heavenly fire is required.

The Earthly Fire Consumes the Flesh of the Korban

As a loyal servant in the presence of his master, it appears that we can complete the explanation of the Alshich hakadosh by explaining why HKB”H also commanded us to bring physical fire from ordinary, mundane sources to consume the flesh, fat

and blood of the korban. Let us refer to the commentary of the Ramban (Vayikra 1, 10), who explains why HKB”H commanded the sinner to bring a korban. He wanted the sinner to think and imagine that everything being done to the sacrificial animal should have deservedly been done to him. However, due to His divine mercy, HKB”H allowed the sinner to bring a substitute in his place. Here are his sacred words:

”כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן ויסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתוודה בפיו כנגד הדיבור, וישרוף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו כנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה, כי חטא לאלקיו בגופו וכנפשו וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו, לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה, וכפר הקרבן שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי איבריו.”

A person’s actions result from a combination of thought, speech and deed. Hence, when he commits an act of transgression, G-d commands him to follow a protocol accounting for each of these components. Bringing the korban and leaning on it with his hands corresponds to the deed. Verbally confessing corresponds to the speech. Burning the various parts in the fire corresponds to the thought. The blood is sprinkled on the mizbeiach representing his life-force. By following this protocol, a person should have in mind that he sinned to his G-d with his body and soul; therefore, it is only fitting that his blood should be spilled and his physical body should be incinerated. It is only by the grace and benevolence of the Creator that a substitute was accepted in his place—atonement for the acts of his blood, soul and limbs.

Thus, we can appreciate the magnificent combination of earthly fire and heavenly fire. HKB”H commanded that fire be brought from ordinary sources to consume the flesh of the korban, which substituted for the body of the sinner. The fire that descended from the heavens, on the other hand, was to incinerate the destructive malach generated by the aveirah. As explained, the latter required the spiritual fire from above.

Torah Study Incinerates the Yetzer HaRa Lingering within a Human Being

It is with great pleasure that we can now focus on the explanations of the Arvei Nachal and the Chasam Sofer. They assert that the passuk: **”זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על”**—teaches us that one who studies the Torah of the Olah

is superior to one who actually offers a korban Olah. We will refer to what we have learned in the Gemara (Yoma 86b): **”היכי דמי בעל תשובה, אמר רב יהודה כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה -- וניצל הימנה. מחוי רב יהודה, באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום”**—how can we tell if a person has performed teshuvah? If he is presented again with the exact same circumstances with which he initially failed and sinned and yet does not succumb—such as the same woman, at the same time, in the same place. This demonstrates that he has withstood the persuasions of the yetzer hara and is a true **”ba’al teshuvah.”**

To remain steadfast and to accomplish this feat, the sinner must uproot the evil elements within him, leaving no trace behind. This is only possible if the root of the evil is identified and dealt with—the situation, time and place that caused him to fail in the past. This will ensure that he maintains his kedushah and does not fail again. Yet, if the evil is not uprooted at its source, the danger remains that he will not be free of its influence.

The same applies here. Yes, it is true that HKB”H showed the sinner mercy by allowing him to bring a sacrificial animal as his substitute; and by leaning forcefully on the animal, the destructive malach was transferred into the korban and consumed by the fire from above. Nevertheless, it is more effective to incinerate the destructive malach at its root—at the same time, place and situation that it was originally generated within the person. For, if it is only incinerated after it leaves his body and enters the korban, the danger remains that it will have left behind a bad influence.

However, eradicating the destructive malach while it is yet within a person is not an easy feat. Therefore, HKB”H commanded the sinner to bring a korban and lean on it with both of his hands, thereby transferring the destructive malach into the korban, so that it can be consumed by the fire from above. Still, a fantastic option exists. By studying Torah, which is compared to fire, the destructive malach can be incinerated while it is still within a person. As it is written (Yirmiyah 23, 29): **”הלווא כה דברי כאש נאום ה’—behold, My word is like fire—the word of Hashem.** Thus, a person summons the fire from above, from the kedushah of the Torah, to consume the yetzer hara—that evil malach that lingers within him.

This, indeed, is the message of the Gemara (Kiddushin 30b). HKB”H said to Yisrael: **”בני בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תכלין, ואתם עוסיקים בתורה אין אתם נמסרים בידו”**—**My children, I have**

created the yetzer hara, and I have created the Torah as its antidote. Additionally, the Gemara teaches us (ibid.): תנא דבי רבי ישמעאל, אם פגע כך מנוול זה משכהו לבית המדרש... אם ברזל הוא מתפוצץ, דכתיב הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע." A Baraita of the Academy of Rabbi Yishmael taught the following: If this despicable character engages you, draw him into the Beis Midrash; if he is like a stone, he will dissolve; if he is like iron, he will shatter. If he is a stone, he will dissolve, as it is written (Yeshayah 55, 1): "Ho! All who are thirsty, get you to water." And it is written (Iyov 14, 19): "Water wears down stones." If he is iron, he will shatter, as it is written (Yirmiyah 23, 29): "Are not my words like fire, says Hashem, and like a hammer that shatters a rock?!"

This now enlightens us as to why one who studies the Torah of the Olah is greater than one who actually offers a korban Olah. For, one who studies the laws of the Olah consumes the destructive malach while it is still within him. Thus, he is uprooting the evil at its source; he is not waiting for it to enter the korban, in which case its influence might still be felt within him.

We can now examine how this interpretation is implied by the passuk: "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח"—studying the Torah of the Olah is on a higher level than actually offering an Olah. This is substantiated by the fact that: "כל הלילה" הבוקר—it is possible to study the Torah of the Olah even at night; whereas a korban Olah cannot be sacrificed at night. Furthermore, the Torah of the Olah can be studied throughout the times of galus, which are compared to the night.

Then, the passuk goes on to teach us why, in fact, studying the Torah of the korban Olah is superior to offering a korban Olah: "זאש המזבח תוקד בו". The term "בו" implies that the spiritual fire that descends from above burns within his body, where it incinerates the destructive malach that was generated inside him. Thus, his body serves as a mizbeiach, consuming the destructive malach within.

The Torah of the Olah Is Effective Even at Night when Midas HaDin Prevails

Following this fascinating line of reasoning, let us elaborate on the proof within the passuk that the Torah of the Olah is greater than the actual korban Olah: "כל הלילה עד הבוקר". According to the Arvei Nachal, the proof is that the laws can be studied even at night, whereas korbanos cannot be sacrificed at

night. According to the Chasam Sofer, it is possible to study the laws of the Olah even during galus, without a Beis HaMikdash, which is not true of korbanos.

We will preface our explanation with the passuk (Shemos 22, 19): "זובח לאלקים יחרם בלתי לה' לבדו"—one who slaughters to the gods (Elokim) shall be destroyed, only to Hashem (Havaya) alone! The Zohar hakadosh (Mishpatim 108a) explains that it is prohibited to sacrifice to the name Elokim, which represents "din"—divine judgment; we can only sacrifice to the name Havaya, representing "rachamim"—divine mercy. In Derushim V'Aggados (Yisro), the Chasam Sofer explains: With "midas hadin," the korban will not be accepted at all; for, it states explicitly (Yechezkel 18, 4): "The soul that sins—it shall die." It will not be atoned for with an Olah or a sacrifice, but only with "midas harachamim." He is referring to the passage in the Yalkut Shimoni related to the passuk (Tehillim 25, 8):

"טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך. שאלו לחכמה חוטא מה עונשו, אמרה להם חטאים תרדוף רעה. שאלו לנבואה חוטא מה עונשו, אמרה להם הנפש החוטאת היא תמות. שאלו לתורה חוטא מה עונשו, אמרה להם יביא אשם ויתכפר לו. שאלו להקב"ה חוטא מה עונשו, אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, הדא הוא דכתיב טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך, שהוא מורה לחטאים דרך שיעשו תשובה."

"Good and upright is Hashem; therefore, He guides sinners on the way." They asked Chochmah, "What is the punishment of the sinner?" She said to them (Mishlei 13, 21): "Evil pursues sinners." They asked Nevuah, "What is the punishment of the sinner?" She said to them (Yechezkel 18, 4): "The soul that sins shall die." They asked the Torah, "What is the punishment of the sinner?" She said to them, "He should bring an "asham-offering," and it will atone for him. They asked HKB"H, "What is the punishment of the sinner?" He said to them, "He should perform teshuvah and it will atone for him." This is the meaning of the passuk: "Good and upright is Hashem; therefore, He guides sinners on the way"—He shows sinners the path of teshuvah.

This explains very nicely the Zohar's statement that it is prohibited to sacrifice to the name Elokim. From the perspective of "din," the person deserves to die. So, by offering a korban to the name of "din," he is introducing the possibility that he doesn't deserve atonement. Therefore, it is imperative to offer the korban to the name Havaya to invoke "rachamim." For, divine mercy provides the sinner the possibility of tikun; he can bring a korban as a substitute to atone for him.

Elsewhere, the Zohar hakadosh (Beshalach 63a) teaches us that the midah of “chesed” prevails during the light of day; whereas, “midas hadin” prevails during the dark of night. This is evident from the passuk (Tehillim 42, 9): “יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי”—in the day, Hashem will command His chesed and even by night, His song is with me. We learn from this passuk that it is necessary to sing during the night to mitigate the force of “din” that prevails during the night. This explains very nicely why it is prohibited to offer korbanos during the night—the time of “din.” From the perspective of “midas hadin,” the sinner should sacrifice himself; he deserves to die. He does not deserve the option of teshuvah with a korban that HKB”H has granted him.

Yet, when a person offers a korban of atonement in the form of studying the Torah of the Olah, he is incinerating the destructive malach at its source, while it is still inside of him, with the heavenly fire from the holy Torah. In that case, HKB”H accepts his teshuvah even from the perspective of “midas hadin.” This is especially true in light of the following teaching

(Berachos 63b): “מנין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו—עליה, שנאמר (במדבר יט-יד) זאת התורה אדם כי ימות באהל” —from where do we learn that words of Torah are not retained except by one who sacrifices himself for the sake of the Torah? For it is stated (Bamidbar 19, 14): “This is the Torah of a man who dies in a tent.” Thus, by studying Torah with devotion and self-sacrifice, one offers not only the korban but himself, as well.

We have learned from the passuk: “זאת תורת העולה היא העולה על”—that the study of the Torah of the Olah is greater than the actual offering of the korbanos from the fact that it is possible to study the laws of the Olah even at night and even during galus, which is compared to the night. We know that “midas hadin” prevails during the night; thus, it is evident that studying the Torah of the Olah is accepted by HKB”H like a korban even with “midas hadin.” All in all, this teaches us the awesome power of Torah-study. By studying Torah, a Jew is able to bring a spiritual fire down from the heavens to consume all of the negative, evil elements within his being. As a result, he is able to draw nearer to Hashem, without any intervening barriers.

Our thanks and blessings are given to those who donated for the publication of our weekly dvar Torah for the merit of אהינו בני ישראל

Family Madeb for the Refuah Shelimah of Lea bat Virgini

Arthur & Randi Luxenberg לזכות of their wonderfull parents, children and grandson

Dedicated to Arthur Luxenberg from his loving brother and family for introducing us to this great publication and for being a uniquely extraordinary brother and uncle

To receive the mamarim by email: mamarim@shvileipinchas.com

To sponsor or dedicate this publication, please call the Areivim office: 845-371-2760 or email info@areivim.com

Areivim

LIFELONG SUCCESS

EMERGENCY HOTLINE
Dial: 845-371-2760
or Text: 914-490-8129
and type the word
"EMERGENCY"

845-371-2760

| [INFO@AREIVIM.COM](mailto:info@areivim.com)

| [WWW.AREIVIM.COM](http://www.areivim.com)

To subscribe to the Weekly Email, please email info@areivim.com and enter "Subscribe" into the subject line.

Please go to www.TorahAnytime.com to listen to Rabbi Shmuel Gluck, and other popular speakers, on TorahAnytime.

By Rabbi Shmuel Gluck

Rashi writes, Hamikave Aish Al HaMizbeach Over B'lo Sasei, a person who extinguishes the fire on the Mizbeach transgresses a Lav (negative commandment). The Gemoroh discusses the specific manner in which the Kohanim had to pour the wine and oil on the Mizbeach, in order to make certain that they would not extinguish the fire. Otherwise, while attempting to do a Mitzvoh, they would be doing an Aveiro.

I have always noticed how other people, and even I, do something which we believe to be what Hashem wants us to do at that time and place. In reality, it is something Hashem does not want us to do. There are many examples and below are some of the most common:

1) People will Daven the entire Pesukei D'zimra and, because they came late, will miss Tefilla B'tzibbur.

2) People will fill an entire washing cup with water, use all the water, but still not wash the entire hand.

3) People will speak Loshon Hora when they are not allowed to, but won't speak it when they are supposed to speak it.

4) People will drink so much on Purim that they don't properly fulfill the Mitzvoh of eating the Seuda.

Many of the above examples are done sincerely. Nevertheless, in their attempt to do what is right, they are doing the opposite. People are responsible to learn the Torah, and the Halacha, for this reason. People should be aware that what they are doing may not be correct, and second guess themselves. However, whenever they do one Mitzvoh which may overlap with another, they should ask their Rav how to balance the two.

A Mother is Seeking Help, and Doing so Honestly

Part 4

By Rabbi Shmuel Gluck

She responded:

"Thank you. I feel a real commitment to change, not like anything else I have felt before. I really believe that things are going to change this time. I just want to say that if someone would have emailed me occasionally, over the course of several years, asking for help to change, and the person never followed up and never actually changed, I would be hesitant to waste any more time on them.

I appreciate your willingness to type long emails to me, in a speedy fashion. It shows that you still deem me capable of change, and not a waste of time. I actually have no idea how you find the emotional energy to help so many people, most of whom, I am assuming, never really change. Hashem should continue to give you health, long life, and koach to help the masses. Thank you."

I responded:

I am going to give you the long answer as to why I am willing to keep in touch for so many years, even if you insist that it has not helped. The question is not just a philosophical one. The answer will give you the necessary long-term energy that you will need to help yourself, your children, and husband, even if it seems that, up to this point, you are not getting anywhere.

I believe that people limit themselves because they define success incorrectly. People don't want to place effort into anything, unless it is reasonable to believe that their efforts will achieve success. With both self-

growth and parenting, many people define success based on their "poster boy" image of success. They help their son with his schooling, because they fantasize his becoming a Godol, or a lawyer. They help their daughter learn how to run a household, because they envision she will become the perfect wife or mother. People help themselves, and their children, because they believe that they can become the most emotionally balanced people that they know.

Countless parents have told me that they can not bring themselves to help their children reach mediocre status. They become impatient if they can not envision feeling proud. No one feels proud of mediocrity. They are oblivious to the reality that their job is to make their children the best that they can be, which is often better than the impatient parents themselves turned out to be.

I believe parents should consider their goal for their children to be, even if only slightly, better than the parents, even if other people will look at those children as being mediocre. If every generation becomes a little better than the previous one, the generation should feel proud of their contribution, which is how Hashem looks at people. He asks nothing more than that they become the best that they can possibly become.

When people consider this goal to be elusive and unrealistic, they give up. I have even seen a few Mechanchim that have this mindset. They start in a new Yeshiva with the intention of helping the individual students to be the best that they can become, but then begin "shooting" higher and higher. Eventually, they "drop" everyone who they believe will not be their successful "poster

"I believe that people limit themselves because they define success incorrectly."

boy". The all or nothing mentality has destroyed many individuals and families. Keep in mind that the vast majority of Mechanchim **don't** have this attitude.

I would like to suggest an alternative way to look at self-growth, and to help support those who want to grow. This is what gives me the energy to continue to pick up the phone, respond to e-mails, and meet people.

1) **People are not responsible to succeed.** They are only responsible to create an environment which gives them, and others, the greatest chances of success. Hashem is only interested in people doing their best, and then "let the pieces fall into place". Hashem does not hold people responsible for their children's final grades, and people should not think that they have to succeed.

2) **I am in no rush.** I see many people, and some I label as 5-year projects. I am happy with that timeframe. This is very important, especially with one's own children. Parents should reject the dual errors of the "all or nothing" and "overnight" demands, that many parents believe to be reasonable to expect.

3) **I have learned that once people get a rhythm of growth, no one can be certain when they will peak.** While I am realistic that some people will only grow "so much", I also know that some people, a large minority, can transform themselves, and surprise everyone, even themselves. They become accustomed to living healthy and never stop. In my profession, those people, which B"H happens quite often, are my lottery winnings, those that bring rewards beyond what I invested, or expected.

4) **Responding quickly to people is more energizing than people can imagine.** I don't believe that even the recipients realize how much it boosts their motivation when people respond to them quickly. Responding quickly

does not require additional time, and it is a sign of respect and friendship. It just requires the effort of structuring my available time.

I find it difficult to understand why people do not appreciate the difference between responding to any request by saying, "Sure, I'll be there in a second", or saying, "Hold on, I can't do it for a few minutes". The first response is inviting, the second sounds like they are a burden. The same is true when responding to phone calls and e-mails. Invite people into your lives.

5) What is possibly the most important point that I can share with you in this e-mail is that **people respond to physical pain differently from how they respond to emotional pain.** People place significant energy into minimizing physical pain, even when they know that they can not completely take away the pain. People will also go to sleep every night, even when they know they will not get enough sleep. Everyone will agree that five hours of sleep is better than none; nevertheless, people do what they can to minimize the pain and then hope for the best.

However, these same people have a distorted attitude when it comes to helping themselves, or others, in areas of emotional and spiritual support. We are convinced by the Yaitzer Hora not to be satisfied, or to "waste our time", if we can not get it perfect. Realizing this fallacy, I am happy to make people less unhappy, less fragile, and less insecure. Why shouldn't I?

I am happy that you now have the energy. Run with it responsibly, don't "trip" on yourself, but don't slacken. Above all, stay objective, and always remember the realistic end goal for yourself and family.

Story from "Torah Tavlin" By Rabbi Dovid Hoffman

Chazal tell us: "When the Kohanim wear their special clothes they have the proper sanctity of the Kehuna (priesthood); when they do not wear their clothes they do not have the full sanctity of Kehuna." (:zh ohjcz) Evidently, clothes can affect a person to such a degree that his special sanctity is dependent on them. And conversely, one can appreciate the negative effect of ostentatious and immodest clothes, with which a Jew - and especially a Bas Yisroel - attracts attention to herself. Not only do these clothes bring impurity to the world, but, being "articles of tumah," they rebound on their wearer and influence him or her negatively. Refined clothing worn with tznius and purity of mind, however, underpin the sanctity of the Jewish people. Being "articles of purity" they constantly inject higher degrees of purity and kedusha into their wearer.

While still a young man, Chacham Raphael Boruch Toledano ZT"L successfully established a system of social organizations geared to assisting the poor and needy in his hometown of Meknes, Morocco. His initiatives included a society to assist ill patients, a charity to provide clothing for the needy, and a fund for underprivileged brides. Upon his father's passing, Chacham Raphael assumed the mantle of leadership in Meknes and he distinguished himself as an influential communal leader who involved himself tirelessly in the religious and practical needs of his flock.

On one occasion, Chacham Raphael traveled to the Atlas Mountains to tend to an important communal matter. During his visit, he observed the sorrowful state of poverty suffered by the Jewish residents of one of the outlying towns and it hurt him deeply. Most of the town's residents did not have adequate clothing for the approaching winter. Children roamed the streets in tattered shoes, many without socks, and they often suffered from frostbite. Postponing the original purpose of his visit, Chacham Raphael chose instead to make every effort to alleviate the suffering endured by these destitute Jews. He embarked on an intensive campaign to collect material so that the town's residents could be properly clothed during the winter months.

Though his fund-raising efforts were somewhat successful, he found himself

מעשה אבות... סימן לבנים

unable to obtain the required materials. This was during the tumultuous period of World War II, when many commodities were rationed. Material for winter clothing was in high demand for army uniforms, and the chacham could not acquire the materials he needed, for any price.

The situation became even more dire when a messenger arrived at the chacham's house with an order to come immediately to the governor's mansion. An informant had reported to the governing body that the rabbi was violating the law with illegal fundraising activities, which, due to wartime conditions, were strictly banned. The public nature of the chacham's infraction rendered it an act of civil defiance, punishable with an extended prison term.

The governor questioned the rabbi, asking him why he had committed such a grievous civil offense. Chacham Raphael vividly described to the governor the situation of the residents of the remote Atlas Mountains, depicting the pain and suffering of innocent children during the harsh winter months. He then rose from his chair and placed a sack full of money on the table and, addressing the governor with a firm and confident voice, said, "Your Honor, please note that the entire fundraising campaign was actually done on your behalf. I have no ties whatsoever to the Atlas Mountains. The only common bond between those people and myself is your reputation, as you are the one who administers to both districts. I, as a dedicated citizen, have done my civic duty in putting together the funds; I respectfully request that you do your part and make available the cloth that is necessary for immediate shipment to those unfortunate citizens."

The governor was touched and impressed by the chacham's courage and sensitivity. As a politician, the governor knew that he could bolster his standing among the citizenry by performing this simple act of kindness. He immediately authorized the release of large quantities of the finest winter clothing and their immediate shipment to the affected towns. The clothing was obtained at a small percentage of the actual price, and all shipment costs were covered by the governor's office. The incident was widely reported in the newspapers and resulted in a remarkable Kiddush Hashem, as it publicized the dedication and sensitivity of the Jewish community and its beloved chacham.

MIZMOR L'DOVID

Divrei Torah Inspired by the Torah Commentaries of
RAV SHIMSHON RAPHAEL HIRSCH ZT"l

Dovid Gurwitz

PARSHAS TZAV

The Olah on the Mizbeiach All Night Until Morning

Rav Shmshon Raphael Hirsch zt"l teaches us the uniqueness of the Jewish perspective of day and night in regards to bringing *korbanos* - literally coming close - to *Hashem*. In doing so, he helps to frame the entire *avodah* in terms of appreciating the gifts of clarity that we are given.

Since *avodah* is linked to *tefillah*, our prayer as well as our execution of plans and actions can also be positively supported by this mindset before we actually embark on them.

The *posuk* says, "Tzav es Aaron ve'es bonov laimor: Zos toras ha'olah hi ha'olah al mokdah al hamizbei'ach kol halaylah ad haboker." Rav Hirsch explains that just as *Moshe Rabbeinu* received his *nevuah* in a clear, day-like manner, so too, it is lucid, clear, fully awake man, with his wakeful, clear-thinking and free-willed mind, who has to approach *Hashem* and bring *korbanos* only by the clarity of day."

"Not just when man succumbs to the power of *Hashem* at night, but when he has a clear mind and productive world-forcing power, during the day, and might think that he has, but was not granted, such great powers, that he has to bring the thanksgiving and the elevation acknowledgements."

"Thus, *zerikah*, *kabbolah*, *melikah*, etc. - all procedures expressing the renewed relationship with *Hashem* - must be done during the daytime. Therefore, one must leave the offerings until morning, since night and day are *Hashem's*."

Just as *Hashem* is *yotzer ohr*, so too, from the *posuk* in *Yeshaya*, He is *borei choshech*, He is the creator of darkness. It is interesting, as we have noted before, to consider how Rav Avigdor Miller zt"l explains this distinction.

Since *Hashem* is light, he needs only to be "yotzer," to form it, and not create it, unlike darkness. *Choshech* had to be created as a tool to allow the *ohr* to be appreciated and sought after.

Rav Hirsch explains that the non-Jewish world views the night - literally, in *Lashon Hakodesh*, *leil*, confused, and howling, and *erev*, mixed up - as the only time that one needs to seek *Hashem*, since only the dark side of life needs to seek *Hashem*. *Yom*, analogous to the word *kum*, upstanding, is viewed by that world as the time when man fights with the spiritual forces. Thus, the day in the mind of a non-Jew is a battle of mortals against the power of the deities.

To a Jew, the day is the time for accomplishment in the service of and giving satisfaction to *Hashem*. Therefore, in the *Mishkan*, and later the *Bais Hamikdosh*, it was not the night dragging the day into the grave of mortality, but, rather, the day which elevated the night.

Many offerings, such as the *kometz*, the *levonah* and the *ketores*, were brought near sunset and could be consumed all night. Attaching the night to the prior day was so important that everything not finished during the night became disqualified at the break of the new day.

The Jew transforms the night. Consider that the *Rambam* wrote *Mishnah Torah* at night, after a non-stop day of being a doctor and the leader of his community. It is amazing how many *korbanos* are brought, in the form of reduced sleep at night, in order for so many Jews to learn and write about *Hashem's Torah*.

Rav Hirsch explains that the earthly sun never sets for one who finds *Hashem* during the day in his dedication to his daily strength - to be carried over into night - as a gift from *Hashem*. The *Medrash* in *Vayikrah Rabbah* teaches us that we are supposed to be a *Mishkan*.

Therefore, if we do *teshuvah*, it is as if we made *aliyah - olah* - to *Yerushalayim*, then rebuilt the *Bais Hamikdosh* and the *mizbeiach*, and then brought all the *korbanos*. In effect, we become a new creation.

This idea of being a new creation is particularly meaningful to me, since *Parshas Tzav* is my *bar mitzvah parsha*. Every *bar mitzvah* allows us to see a new creation and also relates to the *Bais Hamikdosh*. How so? Let's consider the following:

If nine men are together, waiting to *daven* the *tefillah* of *Minchah*, and they need a tenth man to complete the *minyun* and bring the *Shechinah*, and a boy walks in minutes before his *bo bayom*, even if he were turning thirteen later that night, he would not complete the *minyan*. Another man would be needed.

If that other man joins them for *Minchah* and then leaves, and the remaining nine want to shortly *daven Maariv* after it becomes evening, then the *bar mitzvah* boy, who, with the passing of day into evening, is now thirteen, can complete the *minyan*. What happened to him in a few minutes or hours?

He changed. He became a new creation. When else during the year do we change? When else do we become new creations?

We become new creations on *Rosh Hashanah*, which can also be pronounced as "*Rosh Hashinah* - Head of Change." Unlike all the other holy days, when we get some spiritual gift, on *Rosh Hashanah* we give *Hashem Malchus*. How does *Rosh Hashanah* relate to *bar mitzvah*? The last letters of *bar mitzvah* are *Reish* and *Hei*, which are the first letters of *Rosh Hashanah*. This opens a new world for us.

When someone becomes *bar mitzvah*, it is like we are watching him go through his own *Rosh Hashanah*. It is pretty special to watch someone become a new creation. This power to recreate ones self repeatedly is the key to taking one's *bar mitzvah* as a launching pad for life's opportunities and challenges.

How does *Rosh Hashanah* relate to the *Bais Hamikdosh*?

They have the same *gematriah*, 861. Therefore, if we view the *korbanos* - self-sacrifice - as if we made *aliyah - olah* - to *Yerushalayim*, rebuilt the *Bais Hamikdosh* and the *mizbeiach*, and then brought all the *korbanos*, then we can become a new creation repeatedly. We can do this every day.

As Rav Hirsch says, the earthly sun never sets for one who finds *Hashem* in the day, every *yom*.

Parashas Tzav

Thank You Hashem

“Shalom Aleichem my old friend Reuven. How are you?”

“Baruch Hashem Ephraim. I am so happy that I ran into you today. I would like to invite you to a *seudas mitzvah*.”

“I am so honored. What is the occasion?”

“Not so long ago, I was very sick.”

“Oy vey.”

“Through the *chessed* (kindness) of Hashem I recovered, and am standing here healthy today. Please come to the *seudas hoda'ah* (feast to give thanks to Hashem) to celebrate this wonderful event.”

The night of the seudah arrives, and Reuven's home is full of friends and relatives, who have come to share in his simcha (happy event).

“I would just like to say a few words about the subject of *hoda'ah* – giving thanks to Hashem. If we were living in the times of the Beis HaMikdash, we would all be eating from the *Korbon Todah* (Thanksgiving Offering). This week's parasha speaks about this offering. Rashi comments (Vayikra 7:11) that four people are obligated to bring a *korbon todah*: those who have crossed the sea or the desert, those who have been freed from captivity, and those who have recovered from a dangerous illness. Along with this sacrifice, a shir was sung – Mizmor Li'Todah (Tehillim 100).

“The Malbim explains that when Hashem runs the world according to natural laws, He is like a King, sitting in His palace, governing the nation via his officers. When He performs a miracle, and saves someone from a danger, He leaves the palace and goes out amongst the people Himself, to personally govern them. Hashem put my life in danger, and then saved me in a miraculous way. He has shown His *hashgacha pratit* (personal supervision) over my life. Therefore, I thank Him for caring so much about me. How?”

“‘Serve Hashem with happiness’ (Tehillim 100:2). One who serves a mortal king is not sure if he will receive a reward for his service. Therefore, he is not happy

until he receives the reward. The service alone does not give him happiness. On the other hand, one who serves the King of kings knows that he will be rewarded in full for every deed. Therefore, he is happy even while he is working. “Know that Hashem is G-d; He made us and we are His’ (Tehillim 100:3). That knowledge brings a person true happiness.”

Kinderlach . . .

Hashem is so kind to all of us. He gives us food, clothing, and shelter every day. He is so dependable, that it is easy to take Him for granted, chas v'shalom (Heaven forbid). Therefore, He needs to wake us up. He puts us into a situation where we clearly see His Hand guiding us. We are saved from danger. We are ecstatically happy. We focus this happiness on Him in thankful praise. Kinderlach let us thank and praise Him all of the time. Say the “Mizmor Li'Todah” prayer every morning with great feeling. “Enter His gates with thanksgiving, his courts with praise . . . For Hashem is good. His kindness endures forever.”

Eat Like a Mensch

The *Mizbeach* (Altar) was the place where the offerings were consumed by the Holy Fire and offered up to Hashem. Alas, in our days we have no Beis HaMikdash, and no *Mizbeach*. However, we do have a substitute. The Shelah HaKadosh tells us that our table serves in place of the altar. Our food is the sacrifice. What serves in place of the fire? The words of Torah that we speak at the table. When done properly, our eating is compared to the *avodah* (service) in the Beis HaMikdash.

The Pele Yoetz offers some guidelines about proper eating and drinking. One must sit with *kovod* (honor) at the table, for he is eating at the King's table.

He must not be a glutton, for this is bad for both his body and soul. It can ruin his health, and cause his *Yetzer Hora* of *tayva* (desire) to become very strong. Do not complain about the food. Complaints show a lack of *hacoras hatov* (appreciation) for the hard work that Imma put into preparing and serving the meals. Put effort into saying your *berachos*

(blessings) before and after the meal with *kavannah* (concentration). This is how you thank Hashem for His Kindness. Speak words of Torah at the table. This will bring the *Shechina* (Divine Presence) down, just as the Heavenly Fire came down to consume the sacrifices.

Kinderlach . . .

Eating is yet another way to serve Hashem. You can elevate your meals to the level of the Avodah of the Beis HaMikdash! Just follow the guidelines of the Pele Yoetz. When we are eating, let us all do our best to tell Abba and Imma some of the Torah that we learned today. Ask Abba and Imma to share with us what they learned today. With Hashem's help, we will constantly keep burning the miraculous fire from heaven that comes down and illuminates us with wisdom and spirituality.

The Clothes Fit

“The Kohen shall wear his fitted linen garment” (Vayikra 6:3). The Malbim points out that the garments were fitted exactly according to the *middos* (physical measurements) of the Kohen. When discussing the *Bigdei Kehuna* (clothing of the Kohanim) in Parashas Tetzaveh (Shemos 28:2) the Malbim explains the spiritual aspect of the *middos* of these garments. Although the Torah appears to be explaining the character and construction of the external clothing of the Kohanim, in reality it is detailing the internal garb of their souls. Those holy Kohanim who serve Hashem must clothe their souls in good *middos* (character traits), proper ideas and attitudes. The holy external garments were only a means to teach the Kohanim that they must fix up their souls and their *middos*, which are the internal garb of the soul. Then they will be truly fit to serve Hashem.

Kinderlach . . .

“Middos Tovos are the measure of a person. Let's go around the Shabbos table and see how many middos tovos we can name.” “Patience.” “Very good Leah!” “Always telling the truth.” “Excellent, Rivkah!” “Speaking softly.” “That's so important Efraim.” “Being organized.” “That helps everything go well, Ahuva.” “Not wasting anything.” “I can see you appreciate what Hashem gives you Doni. Okay, let each one of us pick a middah and work on it this week. Next week we will report back with our success stories.”

Satan's Portion

**צו את אהרן ואת בניו לאמר 6:2
זאת תורת העלה הוא העלה על
מוקדה על המזבח כל הלילה עד**

"הבקר ואש המזבח תוקד בו"

"Command Aharon and his sons saying: This is the law of the elevation-offering: It is the elevation-offering that stays on the flame, on the Mizbe'ach all night until the morning, and the fire of the Mizbe'ach should be kept aflame on it." Why does the Torah have these seemingly extra words, "הוא העולה"?

The words, "הוא העולה" appear to be superfluous. The next Posuk states, "והרים את הדשן אשר תאכל את העולה" – "He shall separate the ash of what the fire consumed of the Olah." Why does the Torah need to tell us what the ashes are from, when it is quite obvious that it is from the Olah, as we are speaking about the sacrificing of the Olah? The Zohar Hakodosh tells us that the Satan took rulership over Iyov and his children, for they were only Makriv Korbon Olos, as the Posuk says in Iyov 1:5 "ויעלו עולות מספר כולם" – "And Iyov would bring Korbon Olos for all of his children." The Korbon Olah is burnt completely, so that there is no part of it for the Sitra Achara, which is a portion for the Satan. However, from all of the other Korbonos, from which the Kohanim and the owners eat, there is refuse from that food, and that is the portion for the Sitra Achara. With this Zohar we can explain that when Moshe Rabbeinu built the Mizbe'ach at the bottom of the mountain, he was Makriv Olos and Shelamim, and not just Olos, for he knew that one must not be Makriv exclusively Korbon Olos, for then there is nothing for the Sitra Achara. We see the same thing with Yisro, Shemos 18:12 "ויקח יתרו עולה וזבחים לאלקים, ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכול לחם עם חותן משה" – "And Yisro, Moshe's father-in-law, brought a Korbon Olah and Zevachim, for Hashem, and Aharon came with all the elders of Klal Yisroel to partake in the meal before Hashem with Moshe's father-in-law." The "Zevachim" that the Posuk refers to are Korbon Shelamim, and this was done purposefully so that the Satan should not be Mekatreg as he did by Iyov, for with Shelamim, there is food eaten by man, and then there is waste, which is the portion of the Satan. As long as he receives a portion, he is not Mekatreg. Based on this understanding, how was anyone ever able to only bring a Korbon Olah on the Mizbe'ach without also bringing a Korbon Shelamim with it, so that the Satan would not be Mekatreg? When one brought a Korbon to the Mishkan or to the Bais Hamikdash, there were many

Korbonos brought on the Mizbe'ach, including Shelamim, which were eaten. Thus, even though there may have been individuals who brought only a Korbon Olah, nonetheless, the Satan was not Mekatreg, for he received portions from other Korbonos which were brought on that Mizbe'ach. Iyov brought Korbonos on a Bamah, not in the Mishkan or Bais Hamikdash, and there were no other Korbonos except for those. Being that there were only Olos, the Satan did not receive a portion from that Bamah, and was thus Mekatreg against him.

Another reason that all Korbonos brought on the Mizbe'ach were protected from the Satan was because there was a fire from Above lit on the Mizbe'ach, which was Kodosh, and protected all Korbonos, even Olos, from the Satan. Additionally, from the Mizbe'ach, they needed to remove the ashes and take it out of the camp of Klal Yisroel, and that was where the Sitra Achara resided – so he did receive some sort of portion even from the Olos, and this satisfied him. The Torah uses a Loshon of צ here because its Gematria is 96, which is the same Gematria as the Sheimos of א-ל and א-ד-נ-י which are illuminated when Korbonos are brought. The Torah stresses, "זאת העולה" – this is the Olah – that even if only an Olah is brought, without any other Korbonos which are eaten, "היא העולה" – it will still be a valid Olah, without any Kitrug from the Satan. Why is it not like Iyov where there was a Kitrug because there were only Olos? "על מוקדה על המזבח" – Because these Olos are brought on a Mizbe'ach, which have other Korbonos brought on it as well. "ואש המזבח" and because the fire of the Mizbe'ach comes from Above, which is Kodosh, and thus protected from the Sitra Achara. Tehillim 51:20 "הטיבה ברצונך את ציון תבנה חומות ירושלים" – "Do good in Your favor to Tziyon, build the walls of Yerushalayim." When we will be Zoche to have the walls of Yerushalayim rebuilt, 51:21 "אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל" – "Then You will desire the offerings of the righteousness, the Olah and whole offering" – for there will no longer be a Satan, and all Olos will be able to be brought alone. (בן איש חי)

Why does the Posuk repeat, "הוא העולה"? There are Mitzvos which cannot reach their destination Above, but need the assistance of other Mitzvos to reach their proper destination, while there are other Mitzvos performed which are self-sufficient and can reach the desired destination without any assistance. The Torah is telling us, "זאת תורת העולה" – the proper way for the Olah, and Mitzvos are called, "Olos,"

are to be, "הוא העולה" – that it should be done in the optimal manner so that it itself will be the Olah; it should reach its desired destination without any assistance. Another answer to this question is that the actual Korbon Olah needs an action from a Kohen, and one cannot do so without the assistance of a Kohen. However one who recites the Parshah of the Olah, which is as if he brought a Korbon Olah, (as the Gemara in Menochos 110a tells us) then one does not need a Kohen; rather, "הוא העולה" – it itself is the Olah, without the assistance of a Kohen. (בן איש חי)

Now we can understand why the Torah repeats the words, "היא העולה." There is a concept that we find where the Sitra Achara (Satan) needs to get something, and then he leaves us alone to serve Hakodosh Boruch Hu properly. On Yom Hakippurim, there is a Seir that goes to Azazel – this is for the Sitra Achara. By doing this, the Sitra Achara leaves us alone on the holy day of Yom Hakippurim. The same applies to Korbonos, as the Torah tells us that we must ensure that our Korbonos reach their desired destination. When Klal Yisroel brought the Korbon Olah on the Mizbe'ach, there were no issues with the Sitra Achara, for on that same Mizbe'ach, other Korbonos were also brought from which there was a part for the Sitra Achara. However, when they brought Korbonos on a Bamah, they needed to be careful to bring other Korbonos along with the Korbon Olah. While Chazal tell us that there must be something in it for the Sitra Achara to leave us alone, when we perceive that there is something in it for ourselves, then we will perform those Mitzvos with more gusto, and will be careful with them. By the Korbon Olah, the Torah uses a Loshon of "צו", which Rashi tells us is to urge us to do this Mitzvah, for being that it all gets burnt, we may not be as diligent to perform this Mitzvah. Unfortunately, we are not Zoche now to have a Bais Hamikdash to bring any Korbonos. There is a great lesson that the Torah is teaching us here. For any Mitzvos which one may not feel that he is getting something from them, he nonetheless must be happy and excited to perform the Mitzvos of Hashem, and recognize that it is a great honor and privilege to be the chosen nation. We must perform all the Mitzvos of the Torah with great joy, and when we do so, we will be Zoche to, "היא העולה" – to our Mitzvos rising to great heights in Shomayim, the place we want it to reach. May we be Zoche to see the rebuilding of the Bais Hamikdash, so that we can bring actual Korbonos, במהרה, בימינו אמן!

WE ARE YOUR
ONE-STOP-SHOP
TO MARKETING SUCCESS

WE ARE A ONE-STOP ADDRESS FOR ALL YOUR
MARKETING, GRAPHIC DESIGN, PRINTING & MAILING NEEDS.

We take care of all details from start to finish - under one roof.

MARKETING

DESIGN

PRINT

MAIL

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

PARSHAS TZAV - PURIM

IT'S TIME TO FACE UP TO WHOM WE REALLY ARE

It is brought down in the *sefarim* that a *Yid's* face reflects the name of Hashem יהוה. The two eyes correspond to two letter *yuds* and the nose corresponds to the letter *vov* which add up to the gematria of 26 which corresponds to the name יהויה. A *chosid* once asked the Spinka Rebbe ztl therefore the *goy* also has a face which has written on it the name of Hashem because he also possesses two eyes and a nose? The Rebbe answered that the difference between the two is that in order for the letters of the Torah not to be *passul* they must be surrounded with גויל which means parchment which separates one letter from the other. If there is no wall of parchment that separates them and the letters are found to be connected to each other, the Torah is *passul*.

The letters of Hashem's name have the גויל the parchment that serves as a גבול a boundary wall that separates them. In *avodas* Hashem this conveys that the two letter *yuds* which correspond to the human eyes must have boundaries, restricting what one is allowed to see and what is prohibited for his eyes to see. Only by observing the גויל between the letters, are the *yuds* in order and kosher. Similarly, the letter *vov* of Hashem's name jof 26 must possess a גויל surrounding it in all directions in order to be kosher. The human nose must also have its limits to which scents it could be utilized to smell and which ones are prohibited such as woman's perfumes which can be seductive. As the Zohar writes that the *issur* of "תנאף" לא one shall not commit adultery, is composed of two words תן אף Don't give your nose the opportunity to smell the scent because that is a lure that can lead one into doing the *aveirah*. It is not a coincidence that the Angel of Esav is called סמאל which can be pronounced as smell.

A *goy* has no limitations what he can see and smell. His eyes do not have restrictions. The perfumes they sell for woman have names that suggest licentiousness and lust. They have no reservations or shame in flaunting openly decadence. So even though the *goy* might look like he too possesses the letters of two *yuds* and a *vov* that add to the name of Hashem, the culture's permissiveness *passuls* the letters of Hashem's name that lies on his face.

One of the purposes of *Galus Mitzrayim* was to prepare for *Matan Torah* and reconstruct the *Aleph* both is *Klal Yisrael* and in the form of the letter *Aleph* (Shabbos 146 p. קמו. (קוממיות). This idea can be gleaned from the fact that the Ari Hakadosh says that *Am Yisrael* sank to forty nine levels of *tumah* and at the last second they were redeemed, lest they sink into the fiftieth. Why did that happen? We can say because *Klal Yisrael* has the name of Hashem upon them, thereby giving them the *segulah* of גויל. *Chazal* tell us that one of their merits for redemption was that they preserved their moral behavior and did not fall into the perverted decadence even in *Mitzrayim* even as slaves whose bodies were controlled by the Egyptians. This means that they had set walls and safeguards גויל for their eyes and noses which bring out the name of יהויה. Because of this גויל Hashem did not allow them to fall more than 49 levels of *tumah* which is *gematriah* גויל. The boundaries of גויל protected them from being לגוי and merited them to have the *geulah*.

Let us delve a little deeper into this concept that the face of a *Yid* reflects the name of Hashem. We are told by the *sefarim* that the original form of the letter *Aleph* differed from the way it appears now א. At its first appearance it looked like this יי which added up to the name of יהויה 26. This is alluded to in the *passuk* האדם את האדם וייצר ה' אלקים את האדם Hashem created man with the spirituality of ישר straightness (Koheles 7,29) as reflected in the letters of יי *Aleph* which is straight and level. After the *chait* of *Aitz Hadaas* when the dimensions of *Adam Harishon* were dwarfed from 200 cubits to 100, simultaneously the form of the יי the first letter of אדם was also dwarfed leaving one slightly lowered *yud* on top attached to the now slanted diagonal *vov* which forms one leg on the right, and the other upper *yud* toppling down to the bottom of the א serving as a left leg of the new structured א. At the *geulah* brought by *Moshiach*, the two *yuds* and *vov* will return to their original structure with two *yuds* erect and leveled on the top, and the slanted *vov* will be straightened. This is hinted in the *passuk* קוממיות אתכם ווארך אתכם I will lead you erect reconstructing the 100 missing cubits (Baba Basra 75). The erect is not only referring to posture of man but also to the erect *Aleph* that is about to be reconstructed at this time as well.

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

The Vilna Gaon finds an allusion to the *Aleph's* reconstruction in *Yeshaya Hanavi's* prophecy (40,5-6) והיה יושפלו וגבעה יושפלו ויהיה כל גיא ינשא וכל הר וגבעה יושפלו והיה every valley will be uplifted every mountain will be lowered and the crooked will be straightened and the glory of Hashem will be revealed. The Medrash states a cryptic message that the revelation of Hashem will be the letter Aleph. The Gaon explains that "the valley will be uplifted" is referring to the letter *yud* which serves now as the left leg of the Aleph. At the time of the *geulah* it will return to its former place on high. "The mountains will be lowered" is referring to the letter *yud* which is now laying on higher top of the slanted *vov*. At the time of the *geulah* the bottom of the *yud* will be lowered a drop more than it is now. "The crooked will be straightened" is referring to the *vov* that became slanted after the *chait*. Only when the letter *Aleph* will return to its former dimensions, the glory of Hashem will be revealed completely.

The *Nachash* by seducing Adam and Chava to eat from the *Aitz Hadaas*, caused the diminution of both Adam and his *Aleph*. Amalek, who stems from the *Nachash*, strives to lock in this dwarfed acquired dimension so that the world can never come to its *tikkun*. That is why the name *עמלק* is *ק עמל* that this nation's toil in life is the only for the purpose to stunt the reconstruction of those 100 cubits of spirituality that were compromised because of the *chait*. That is why the name *עמלק* also contains the word *מעוקל* which means crooked. Their mission is to keep the letter *א* crooked instead of erect and straight. The mission of *Am Yisrael* on the other hand, is to rebuild both the *aleph* and the dwarfed stature of man returning it to its former glory. This purpose of our life is hinted in the name *ישראל* which are the same letters *א לישר* to straighten the letter *א*. For the same reasons our *Avos* were called *ישרים* (Bamidbar 23,10). It is therefore that we find in the battle of *Yisrael* against Amalek that *Moshe Rabbeinu* was holding up his hands in *tefillah* towards the heavens, and his body while his body was displayed in the same form of the original *aleph* י"י. It was sending the message to *Am Yisrael* that if we can successfully wipe out Amalek, we can return to the original form of the *Aleph*. For as long as Amalek exists the original *Aleph* of Hashem's throne *כסא* is missing.

Chazal tell us that until the Yom Tov of Purim, *Am Yisrael* did not willingly accept the Torah *שבעל פה* which includes all the Rabbinic safeguards and stringencies. It was through the redemption of Purim and the eradication of Haman, his sons, and Amaleikim, they understood the importance of such an acceptance (Shabbos 88). In this way their eyes will have the *גויל* necessary for the name of Hashem to be seen on their faces. This is hinted in the word *יהודים* which is spelled all three times with two letters of *yud*. Everywhere else in *Tanach* it is spelled with one *Yud*. It hints to the *shelaimus* of the two eyes of *Yid* which is on the way to bring the construction of the *Aleph* to its completion. The construction of the letter *vov* which corresponds to the nose of the Jewish face also has its presence felt during Purim as the Bnei Yissaschar elaborates in the names of the redeemers. Mordechai is hinted in the incense of the *המשחה* and Esther had another name Haddassah from the *lashon* of *hadassim* which have a pleasant scent.

Mordechai excelled in displaying his *גויל* to the utmost. While everyone else bowed to Haman, Mordechai did not even budge nor demonstrate even the slightest *kovod* to Haman. Mordechai built a wall between him and Haman and this infuriated Haman (Esther 3,5) וימלא המן חמה. Haman's חמה was triggered because of Mordechai's חומה that he built with *גויל*. However, the second time this is mentioned, the *passuk* says (5,9) על מרדכי חמה וימלא המן he was infuriated **on** Mordechai. This time the *Megillah* is hinting that in order to fully understand the essence of his anger we must go **above** the letters of *מרדכי* which will bring us to the letters *נשהלק* which spell the two words *הן שלך*. That Mordechai alone personifies the lofty level of *ישכון* הן עם לבדד ישכון (Bamidbar 23,9) that *Yisrael* are compared to the letters *הן* which don't share their presence with another nation. As the Medrash says, that all letters from 1-10 have a *shidduch* to tally up to 10: ג"ז ד"ו: א"ט however the letter *ה* has only with itself to add up to 10. The same is with the tens numbers adding to 100 כ"פ ל"ע מ"ס but the letter *ן* must go together with itself. The no *shidduch* letters together spell *הן*. Even Bilam recognized this quality of *Am Yisrael* that they are a *הן* people ישכון עם לבדד they dwell alone. Haman realized that for Mordechai not to budge while every other Jew bowed before him, demonstrates *הן שלך* that he alone is the prototype of the *Hain Yid* who surrounds his eyes and nose with the wall of the *גויל* (Esther Rabba 6,2 יחידי יחיד). (איש יהודי יחידי).

Haman was advised that to overcome the *גויל* he must hang Mordechai on a tree of fifty cubits one higher than the *gematriah* of *גויל*. In this way he will break down the walls of his

protection. Haman acquired the lengthy wood of fifty cubits to hang Mordechai from Noah's Ark which was 50 cubits wide (Yalkut Shimoni Shmos 15). Haman viewed Mordechai as a Flood, out to humiliate and destroy him. Haman thought that this wood of fifty cubits will save him also from the Flood of Mordechai who is only *גויל* 49. But here Haman was mistaken. If he uses the wood from

PARSHA WITH

Rabbi Shmuel Brazil

YESHIVA ZEEV HATORAH

www.zeevhatorah.org

For sponsorship and to subscribe please email Yaakov@zeevhatorah.org

the תבה to save him from Mordechai, then Mordechai can also use the תבה the "word" to add on to his *gematriah* of the letters of גויל which then makes his wall fifty as well.

This could be the reason why Esther pushed for the city of Shushan to have another day to wipe out the enemies. From this was instituted that any city that is a מוקף חומה walled city from the times of Yehoshuah Bin Nun should celebrate Purim on the fifteenth of the month. Why make a special *halacha* for the walled cities? The answer is because the entire salvation of Purim came about because Mordechai was a living walled city of גויל, a nation and not לגוי. Incredible that מרדכי is *gematriah* גויל מוקף.

Why from the days of Yehoshuah Bin Nun? Because he was the first to battle Amalek for his name בן נון demonstrated that he had the quality of the גויל with the addition of the word to surpass 49 and make it over to 50. מחה to erase (Shmos 17,14) is the same *gematriah* as גויל with its letters. The **Gevil** People are worthy of destroying those who seek to destroy Am Yisrael.

Let us face it. Even though we lost the form of the original Aleph of יי, nevertheless our faces still reflect the original Aleph even in תשע"ט. How can that be? It is telling us that Hashem expects us to live with גויל.

HAVE AN UPLIFTING PURIM

RAV BRAZIL

We need you
to *carry us*,
so that we can
continue to *carry you*
every shabbos.

Would You Ignore THESE UTILITIES?

INTERNET

GAS

ELECTRIC

TELEPHONE

WATER

DON'T IGNORE THE UTILITY THAT ALLOWS
YOU TO *carry worry-free* ON SHABBOS

WHEELCHAIR

GLASSES

BAGS

SEFARIM

DRINKS

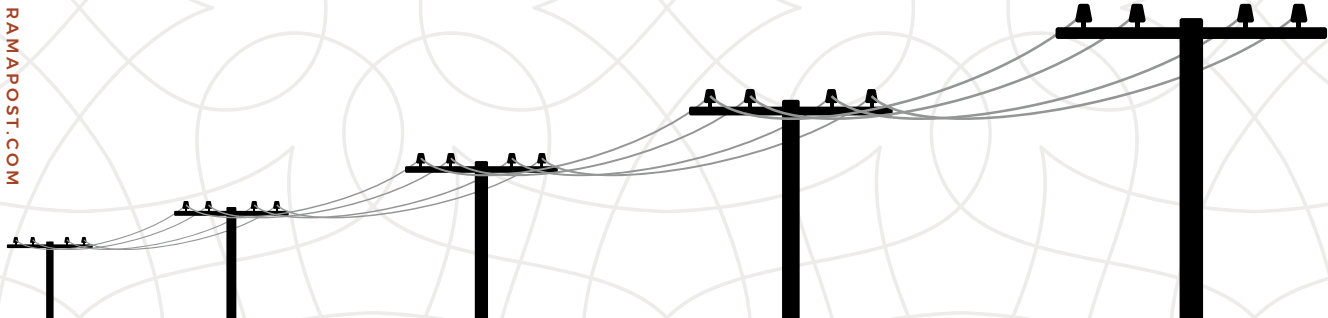

KEYS

STROLLER

RAMAPOST.COM

**FOR MORE INFO & TO PAY YOUR ANNUAL DUES:
888.805.ERUV (3788) • WWW.ROCKLANDERUV.ORG**

ספדה היוםימי

"בענין כל שתעבתי לך הרי הוא בבל תאכל"

חולין ק"ד ב' אמר רב אשי מנין לבשר בחלב שאסור באכילה שנא' לא תאכל כל תועבה כל שתעבתי לך הרי הוא בבל תאכל כו'. והק' התו' לק' קט"ו א' (ד"ה חורש) דלמה לא יחשב ביטול של שבת תועבה גופה כמו ביטול של בשר בחלב ונראה דהיינו טעמא משום דבבשר בחלב הביטול ניכר אבל מעשה שבת אין ניכר שנעשה בשבת ואותו בנו ושילוח הקן דפריך ליה מינייהו צ"ל דניכר בהם האיסור יותר ממה שניכר בחורש בשור וחמור וחוסם פי פרה ודש בה ע"ל, ודבריהם צריך ביאור לכאן' דמה חילוק בין שילוח הקן לבין מעשה שבת ובמה ניכר האיסור בשילוח הקן יותר ממבשל בשבת, ונלענ"ד דהחילוק הוא מה הוא מעשה התועבה שהתורה אסרה שבמעשה שבת אין התורה מקפידה שיתבשל מאכל בשבת דהא להניח בע"ש שיתבשל בשבת מותר רק התורה מקפידה שהאדם לא יבשל בשבת דהיינו שהוא לא יעשה מלאכה אבל בהתבשיל אין שום תועבה רק בגברא ולכן זה נחשב שלא ניכר האיסור וכן בחורש בשור וחמור אן התועבה מעשה החרישה והזרעים רק התורה מקפידה שלא יתחרש בשור וחמור א"כ החרישה התועבה אבל לא הקרקע שנחרשה וזרע בה וכן בחוסם פי פרה ודש בה אין התועבה השדה שנחרשה ונידושה שהרי התורה לא הקפידה שהשדה לא תידוש ע"י פרה חסומה רק האיש שדש בפרה חסומה וציער את הפרה עשה האיסור אבל בהזרעים אין שום תועבה לכן כ"ז נקרא שלא ניכר האיסור בהמאכל משא"כ במבשל בשר בחלב הרי רצון התורה שלא יתבשל בשר בחלב וכן בשילוח הקן הרי רצון התורה שהאם תשתלח ולא על הגברא וכן באותו ואת בנו התורה מקפידה שהאם עם בנה לא יישחטו ביום אחד ולכן כ"ז נקרא שניכר בה האיסור שהמאכל הוא מעשה התועבה.

(נחל איתן סט"ז ס"ז סק"א ע"ש עוד)

הארות בקריאת זכור ובמגילת אסתר

הקיימותי את דבר ה'. אמר רבנו בהפטרות פרשת זכור, אפשר לבאר ששאל סבר שעשה כדבר ה' ויקיים המצוה על ידי הקרבתם לקרבנות, ובגמרא מבואר שעשה דבריו על פי דברי דואג האדומי שכן פסק לו, עד ששמואל העמידו על כך שטעה. והראה רבנו מש"כ בשיח יצחק בסידור הגר"א בובא לציון על טעות שאול.

אחרי קריאת המגילה תש"ע, אמר לי רבנו, חשבתי, בגמרא נדרים דף ס"ב איתא כל המשתמש בכתרה של תורה וכו' ומה בלשצר נשתמש בכלי קודש שנעשו כלי חול נעקר מן העולם. והנה בגמ' מגילה כ"ב, דאחשוורוש לבש בגדי כהונה ולמה לא נענש כבלשצר, אכן הנה בר"מ פ"ח מכלי המקדש ה"א, דשלא בשעת עבודה מותר ליהנות מבגדי כהונה, וזה אסור רק מדרבנן, לכן לא נענש על כך. ש: אם כן זה לא מתאים עם מש"כ ביערות דבש דבאו פרוצים ויחללוהו הכוונה על הציץ? נכון.

"גידלו מעל לו" ו"א, אמר רבנו חשבתי, מדוע המלך כל כך גידל את המן, משום שראהו שמוכשר ויכול לנהל לו את המדינה וכדי שהשפעתו תהיה חזקה, וכמו שאמרו בגמרא שאפוטרופוס מותר ליקח מכסף יתומים ללבוש בגדים מכובדים דלשתמעון מילי והכא נמי על ידי שגידלו יוכל יותר לנהל המדינה. וכן מה שאמר לקמן קח את הלבוש וגו' ועשה כן למרדכי לאו דווקא לבזותו, אלא כי המלוכה חייבת הכרת הטוב, ופרט זה מוטל עליו גם כן - משום שהוא מנהל המדינה. אבל הוא בגאותו חשב שזה נעשה לבזותו, ולכן יספר לאוהביו וכו'.

שושן פורים תשס"ז. "כרצון איש ואיש" אחשוורוש עשה כל מיני דברים והתאמץ שכל אחד יהיה כרצונו, והנה את רצון אשתו במקום ובזמן הזה אינו מכבד, ופשוט שהיה מן הראוי לכבד את רצונה שלא לבוא, אך הנה זהו הנהגה של גוי. וגם, ששטות זו באה לו בהשגחה מיוחדת, כדי שתיהרג.

שושן פורים תש"ע. נכנס יהודי צעיר ירא שמים, וביקש ברכה כי נולד לו בן וכל הזמן בוכה. רבנו ראה את צערו והרגיעו: הוא בוכה כי שכח תלמודו. שאלתי, גם בני נ"י היה ילד ושכח תלמודו ולא בכה כל הזמן? כנראה נשאר לו משהו... האם רבנו אומר כן כבדיחותא או ששייך באמת דבר כזה שיישאר משהו? באמת כולם שווין [ואם נשאר משהו, נשאר לכולם, ואם לא, לכולם לא נשאר] אבל יש פעמים שמרגיש איזו המצאה או הארה בלימוד שזה ממה שנזכר ממעי אמו. ומי זוכה לכך, תלוי הדבר ביגיעת התורה שלו. (כל משאלותיך)

פיה מראה

מצוה להרבות בסעודת פורים (שו"ע סימן תרצ"ה)

שאלו את רבינו שנה יש הרבה משפחות שמתחילין את סעודת פורים סמוך לשקיעת החמה, ועיקר הסעודה נמשך אח"כ, האם לכתחילה אפשר לעשות כן, כי בזה יוצא שאוכלים את הבשר והיין אחר שקיעת החמה, והורה בזה רבינו: אם אוכל אחר שקיעת החמה אפשר, אבל אם אוכל את הבשר ושותה היין אחרי צאת הכוכבים, זה לא לכתחילה, וראוי להקדים.

ומנהג רבינו עצמו שמתחיל הסעודה סמוך לשקיעת החמה וגומרה עם צאת הכוכבים, ומיד פונה לתפילת ערבית עם קריאת המגילה, כדרכו שסובר לקרוא בבני ברק את המגילה משום שנחשב ספק מוקפין.

כל הזכויות שמורות ©

בתמונה הנדירה שלא פורסמה מעולם: מרן שליט"א בסעודת יום הפורים לפני כחמש שנים. ממתין שכל

בני הבית יתיישבו כדי שיוכל לבצוע על הפת. אפשר להבחין בכמה דברים לא - מצויים: מרן יושב (מסיבה מיוחדת) עם גבו לכיון הספרים אף שבדרך כלל מקפיד לא לשבת עם גבו לספרים, בוצע על הפת ומוציא את בני הבית בברכה בלי מלבוש עליון ומגבעת (שלא כמנהגו בשבת). לצידו יושב חתנו החשוב הגאון רבי אלעזר דוד אפשטיין שליט"א. (יתר פרטי ההלכה ע"י בספר ההנהגות של מרן שליט"א 'אלא ד' אמות של הלכה')

ליצירת קשר: ✉ ig0533145900@gmail.com

🏠 רבי יהודה הנשיא 52 בני ברק

☎ 053-3145900 📠 077-2092005

ניתן לתרום גם במכשירי "קהילות" ו"נדרים פלוס" בבתי הכנסת, יש לחוץ על לחצן 'קופות נוספות' ובחיפוש 'דברי שי"ח', או בטלפון:

נדרים פלוס 03-7630585 שלוחה- 1586

קהילות 073-2757000 שלוחה- 4310

גליון מס' 325 פרשת צו
תשע"ט שנה שביעית

גליון זה יו"ל לע"ג
דבורה יהודית בת מושה ישכר
נלב"ע ט' ניסן תשס"ח
תנצב"ה

דברי שי"ה

ממון רשכבה"ג שר התורה הגר"ה קניבסקי שליט"א

כדידי הוי עובדא

סיפר הגאון רבי יהודה שינקר שליט"א: היה זה לפני למעלה מיובל שנים ביום הפורים קרא לי רבי יצחק דרשוביץ זצ"ל לבוא לשמח את רבי נפתלי טפלי שהיה מדוכא מלידתו ביסורים בגופו, וככל שגדל והתבגר הורע אצלו מצב גופו, ויסוריו גדלו והיה מיוחד בקבלת היסורים כשלא התלונן וקיבל את כולם בסבר פנים יפות, וכשנכנסנו לביתו סביב מיטתו ישבו חבריו משייבת לומז'ה, וביניהם רבינו מרן שר התורה שליט"א והגאון רבי דב דבורץ והגאון רבי עקיבא טננבוים והגאון רבי בערל וינטרוב ורצו לשמחו. אני הייתי במצב מרומם אחרי קיום מצות היום של 'חייב איניש לבסומי' והתחלתי לשיר וכדי לרומם את מצב רוחו של רבי נפתלי עליתי על השולחן לפזז מולו ועמי עלה על השולחן לא פחות ולא יותר מרן שר התורה שליט"א ויחדיו רקדנו קרוב לחצי שעה בהתרגשות גדולה כשמדי פעם מרן שליט"א קורא לעבר חברו ר' נפתלי ר' נפתלי כדי לשמחו והשמחה הלכה וגדלה. (ג. נ.)

מה שאלתך כמושתה היין

א"ה לקראת חג הפסח הבעל"ט, אנו עומדים להוציא 'קובץ גליונות' מיוחד ומפואר מכבשונם ותורתם של מרנן גדולי הדור שליט"א ווצוק"ל, וכפי שפורסם כאן שבוע שעבר בהכרת הטוב מיוחדת, כל מי שיתרום לכל הפחות מאה שקלים, עבור הוצאה מיוחדת זו נכניס את שמו ובקשתו בימי הפורים הבעל"ט אצל מרן שליט"א, לבוא אל המלך להתחנן לו וא"ה זכות הפצת התורה וברכת מרן שליט"א יחישו ישועה וגאולה לכלל ולפרט. ניתן לתרום ולהעביר שמוות במס' 053-3145900

עניני פורים ודברי תורה בסעודת פורים

כמה שיחות הנכנסים שתיי יין - עם רבנו בסעודת פורים, פלוני אמר כי ר"י גלינסקי אמר פעם שברכותיו שוות יותר משלרבנו, כי בסיום ש"ס ברך את רבנו א"ה לשנה הבאה, ורבנו אמר לו "וכן למר", וברכותיו נתקיימו, וברכות רבנו לא... תגובה: זה לא יתכן שברכותיו שוות יותר, שכה הרי אמרו אל תהי ברכת הדיוס קלה בעיניך, וכמה שיותר הדיוס יותר מועיל הברכה. אם כן ברכותי יותר שוות, ע"כ. ושוב בפעם אחרת שאמרו כן, הגיב רבנו: ברכותי יותר שוות וכנ"ל, אבל, אם אתה חושב שאפשר לגמור ש"ס עם ברכות, זה טעות, צריך ללמוד, ואז גם ברכותי יהיו מועילות. זכרה על היין - פורים. סעודת פורים תש"ע. אמרתי, כי איתא בספר צרור המור פר' כי תבוא שכמו שאמרו חז"ל זכור את יום השבת וגו' זכרהו על היין כך זכור את אשר עשה לך עמלק זכרהו על היין, והיכן, בחייב איניש לבסומו בפורי. ואינו מובן, דבשלמא בשבת יש את החשיבות של האמירה על היין, אבל בפורים אין אמירה שהיא החשיבות? ברמב"ם מבואר שזכרהו זה יין הסעודה וגם זה ענין חשיבות של יין, זה שיך פורים - שתיית היין. אח"כ שאלו אם אשה חייבת בחייב איניש, בשמחה כן, יין לא. אמרתי שלכאורה זה תלוי אם אשה חייבת בזכור, והשיב (לכאורה בחיך): סגי מה שבעלה שותה. לפני הסעודה, נכנסתי עם ידידי שהביא את בנו בן ג' לחלאקה, ואמר רבנו: הרי העושה מלאכה בפורים אינו רואה סימן ברכה לעולם, ולא יצמחו לו שערות. המשך וסיפר: פעם אחת בפורים אבא תיקן כיסא שנשבר, ומאז תמיד היה חוזר ונשבר. פורים תשס"ח אמר לי רבנו בחיך: שתי יין ונשכבתי לישון לקיים מצות עד דלא ידע, אך לא נרדמתי, ואפשר שגם בזה שרוצה לישון גם מקיים המצוה, ונימא - עד דלא ידע, ולא עד בכלל... אח"כ אמר: פעם אחת השתכרתי בפורים, ולא בכוונה, כי הלכנו לראשי הישיבה ואצל כל אחד נתנו קצת יין ומזה השתכרתי, והיו צריכים לנסוע איתי במונית הביתה, ואמר לי החזון איש - לא זה רוצה התורה. ובדרך כלל מנהגי לשתות מעט ומשפיע על הראש, ואני הולך לישון. סעודת פורים תשע"א שאלתי, מה הביאור במה שמביאים בשם הזה"ק שכיפורים כפורים? בדרך פשטות הכוונה, שבפורים היתה סכנה ביום המלחמה, והם שבו בתשובה, ולכן פורים זה זמן לתשובה גם לדורות. בעת הסעודה תשס"ו, דיברו כי יצאו לאור ספרים הרבה על מגילת אסתר, לפתע חיך רבנו: אחד בא לרב וספרו בידו על קהלת, אמר לו הרב אתה כמו המלבי"ם, שאלו האיש וכי הספר כל כך טוב? אמר לו הרב: כאשר המלבי"ם חיבר את ספרו על אסתר אמרו עליו, הרי אחשוורוש מלך טפס היה ולפי ספרו של המלבי"ם היה חכם והמלבי"ם עשאו לחכם, וכן אתה, הרי שלמה המלך ע"ה חכם היה ולפי ספרך טפס היה. בשושן פורים בדרך לסעודה, שאלתי: היום שושן פורים מה אומרים אחד לחברו? אפירלאכער גוטען ספק שושן פורים. ספרתי, שאחד אמר לרבי יעקב קמינצקי אתם הליטאים אינם יודעים להעריך מה היא שתיית יין. ובמגילה כתוב "כטוב לב המלך ביין" והרי מלך הוא רמז למלכו של עולם, וא"כ הרמז הוא: כטוב לב המלך, מתי, ביין. אמר לו רבי יעקב: אם מלך אינו כפשוטו אלא מלכו של עולם, אם כן גם יין אינו כפשוטו - אלא יינה של תורה. ורבנו נהנה מאד. נכנס יהודי בסעודת פורים תשס"ג ושאל אם אכל דבר עם הכשר טוב ונתברר שהיה אסור האם זה שוגג או אונס? מדין הורו ב"ד שיש חטאת מפורש שזה שוגג, ובגוונא שמסך על הרוב אם זה אונס יש תוס' בריש פרק החולץ, ויש סתירה בתוס' בזה. א.ה. כמדומה שהכוונה לתוספות פסחים ע"ג ד"ה שוחטו. עוד שאל: האם נכון שמלחמת גוג ומגוג יהיה ג' שעות? זה מובא במדרש תלפיות. סיפר רבנו בשם הרב מפונוביז' שפ"א ר' א. זצ"ל השתכר בפורים וביקש מתלמידיו שיבדקוהו אם הוא כבר בשיעור שעד דלא ידע, והרב מפונוביז' שאלו על הר"ן בנדרים ח. נידוהו בחלום והתירוהו בחלום אסור כי אין חלום בלא דברים בטלים ולכן אפשר שההיתר לא נכון. ושאלו הרב מפונוביז' למה לא נימא הפך אפשר החלום דברים בטלים והתרה אמת ותיירך ר' א. כי מספק לחומרא. אז אמר לו הרב מפונוביז' - הגעת כבר לשיעור עד דלא ידע. פורים תשס"ב פלוני שיכר אמר לרבנו: מילתא דבדיחותא, כי מספרים על לך אחד שחזר ביום ד' מבית הבראה וביקש לעשות הבדלה אמרה לו אשתו הרי היום לא מוצ"ש השיב לה כי הבדלה עושים במוצאי יום מנוחה. ת: אבל יש הבדלה גם לא במוצאי שבת... כי בירושלמי אמרו במוצאי שביעית ב'הקהל' עושים הבדלה, ושמעתי בשם חמי (שליט"א) שדעתו שבכל מוצאי שביעית יכוון בהבדלה גם על השביעית. למחרת פורים. סיפרתי לרבנו כי ר"י גלינסקי זצ"ל אמר בפורים בבדיחותא - אלה ברכב ואלה בסוסים "ואנחנו" איך אנחנו נוסעים" בשם ה' נזכיר" כאשר מתחילים שמע ישראל ואהבת נוסעים לראה"ב לאנגליה... תגובת רבנו: גם בחז"ל מצאנו קושי בכוונתם בירושלמי פ"ה ברכות ז: סה"ד. ואף רב חייא אמר שקשה לו, והרי גבי רבי חייא בבא מציעא פה: איתא אחתינהו לר"ח ובניו אמר משיב הרוח ונשבה זיקא וכו' והיה להם תפילה בכח גדול כזה, מ"מ היה קשה לו. וכבר כתב הראב"ד סוף הלכות ק"ש שחכמי הגמ' קשה היה להם בכוונה. שם זה מחמת הרהורי תורה שלהם כדאיתא במפרשים שם? נכון, זה הפריע להם.

מברכת פורים מאה וסבת סבת
יצחק סבת סבת

להצטרפות לרשימת מקבלי הגליון במייל ניתן לשלוח בקשה לכתובת: divreysiach+subscribe@googlegroups.com
ניתן לתרום ולהקדיש ע"ג הגליון לע"ג, לרפואה ולהצלחה וכד', נשמח לקבל עבודות, הנהגות, ושר"ת מרבינו.

בדיחות הדעת

בן לאבא קמץן שואל אותו: "אבא, למה גם השנה אני מתחפש לחייל? ..."
אומר לו האבא: "חתמת קבע".

"מבאיש את ריחו" ומקלקל את נפשו יותר ממה שהייתה קודם.

מנות קטנות

הורים יקרים! הסברנו כבר עד כמה חשובה היא "ההערכה" ועד כמה הרסנית היא שיטת הביקורת. הסברנו שקשה לנו להעריך את הילדים ולהחמיא להם, כי מי שלא מעריך את עצמו-מתקשה להעריך את האחר, מי שרואה כל הזמן מה לא בסדר אצלו מנקודת ביקורת שאינה בונה-יבקר כל הזמן את האחר, ולכן בכדי שנוכל להפסיק "להרוס" את עצמנו ואת נפשו של ילדנו, בכדי שנוכל "להרים" את הביטחון העצמי שלנו ושל ילדנו ולבנות לו "בנק של הצלחות" שיתמוך בו בשעות ירידה ומשבר ויזיכר לו שהוא שווה ויאתן בעצמו, עלינו לעשות זאת עם עצמו.

הבעיה העיקרית היא: שאנו כ"כ "רגילים" למעט בחשיבות האישיות שלנו, לגסד את המעלות ולהעצים את החסרונות, ואפילו עכשיו שנדרש מאיתנו "לפגן" לעצמו-זה נדמה לנו כמו להרים "סלע ענק" ובאמת להרים אותו בשלמותו אי אפשר-אבל אם נפרק אותו לגורמים נוכל להרים חתיכה קטנה ועוד אחת עד שנרים את כולו.

אותו הדבר בדיוק בהערכה עצמית-כדי להצליח להעריך את עצמנו ואת הילד, ובפרט כדי להקנות בליבנו את ההרגל הזה של "הערכה עצמית" עלינו לעבוד במנות קטנות, שהרי בכדי להשתנות מהקצה אל הקצה ופתאום להתחיל להיות הורה שנמוע מביקורתיות או שיפוטיות ולהיפך להורה מספג ומחמיא וכו'- קשה מאוד.

אז מה עושים? מתפללים ועובדים במנות קטנות- בהערות ופרגונים קטנים.

מחפשת עבודה?
מצאנו מקום במיוחד עבורך!!!

למשרד טלמרקטינג גדול ומבוסס
דרושות טלפניות למשמרת צהריים - ערב
054-3344153 | 02-5308002
העבודה במשרדים בירושלים
ברכותו של הרב שלום ארוש שליט"א

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

חינוך באהבה

הרב יצחק אבוחצירא

הערכה או ביקורת פרק ז'

התקשר אלי בתחילת השבוע הורה, ואמר לי כך: קראתי ביחד עם אשתי את המאמרים על הערכה וביקורת, ושמותי לב שהילדים שלי לא מעריכים כ"כ את עצמם, הבכור שלנו אפילו סובל מחוסר הערכה, הוא בטוח שהוא כישלון. אבל אנחנו לא יודעים מה הסיבה לכך והאם אנחנו הורים ביקורתיים או לא.

ענתי לו: נתנסו להקליט יום אחד אצלכם בבית, בשעות הבוקר כשהילדים מתעוררים ויוצאים ללימודים, ובשעות אחה"צ ועד הלילה כשהילדים נרדמים, ואח"כ תקשיבו שניכם להקלטה ותתקשרו אלי. אחרי יומיים הם התקשרו וביקשו להיפגש דחוף.

ההורים סיפרו, שהם "נחרדו" לדעת והם לא האמינו עד כמה הם הורים ביקורתיים. כמובן הם התחילו הדרכה וקבלו על עצמם לבצע עבודה אישית ומשפחתית.

רופא הנפשות

רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב "רופא הנפשות" מלמד אותנו פרק חשוב בבעייתיות של ה"ביקורת והשיפוטיות". התורה הזאת, מופיעה בליקוטי מוהר"ן (חלק שני סימן ח')

התורה הזאת, היא התורה האחרונה שרבי נחמן אמר, זה היה שבועיים וחצי לפני הסתלקותו בראש השנה האחרון לימי חייו.

המצב של רבינו בראש השנה היה מאוד-מאוד קשה ועס"י הטבע לא היה שייך שרבינו יגיד דברי תורה. הוא היה חולה בשחפת, וכשהיה משתעל היה מקיא דם. אבל הגיע ציבור גדול מאוד לאומן, והציבור רצה לשמוע דברי תורה.

רבי נתן ניגש לרבינו ואמר לו: ציבור גדול מחכים שתגיד תורה. רבינו עשה לו תנועה בידיים כאומר: הרי אתה רואה את המצב. רבי נתן אמר לו: אבל הקב"ה כבר עשה לנו הרבה ניסים. כשרבינו שמע את זה הוא אמר לרבי נתן: תקחו אותי עם המיטה.

המצב של רבינו היה כ"כ קשה שהוא לא יכל

לרדת מהמיטה, לכן הורידו אותו מהמיטה ושמו אותו בכיסא מיוחד, הכניסו את רבינו בקושי רב בגלל הציבור הגדול שהתאסף, ורבינו התחיל להגיד את התורה הזאת. וכמו שרבי נתן אמר שהקב"ה כבר עשה הרבה ניסים כך גם היה עם התורה הזאת, רבינו אמר את התורה הזאת במשך 3 חצי שעות, זו אחת התורות הכי גדולות בליקוטי מוהר"ן. בברסלב מקובל, שתורה ח' היא למעשה הצוואה של רבינו.

תקעו תוכחה

ורבינו כותב בליקוטי מוהר"ן (חלק שני סימן ח') כך:

"אף על פי שתוכחה הוא דבר גדול, ומטל על כל אדם לישאל את ה' ואת הברואים, וישאלו את ה' ותתנהג כשורה, כמו שכתוב: (ויקרא י"ט) 'הוכח תוכיח את עמיתך', אף על פי כן לאו כל אדם ראי תוכיח. כמו שאמר רבי עקיבא: (ערכין טז:) 'תקפה אני, אם יש בידו הנהי מן שכיח להוכיח'. ואם רבי עקיבא אמר זאת בידו, כל שכן בידו הנהי של עכשיו:

כי כשהפוכים אינו ראי להוכיח, אזי לא די שאינו מועיל בתוכחתו, אף גם הוא מביאיש ריח של הנשמות השוקעים תוכחתו. כי על ידי תוכחתו הוא מעורר הריח רע של הפעשים רעים ומזדות רעות של האנשים שהוא מוכיחם. כמו שכתוב: 'אין ריח שיש לו ריח שאינו טוב, כל זמן שאין קוץין אותו הדבר, אין סרשישין הריח רע. אצל פשטתחילין להזיז אותו הדבר, אזי מעוררין הריח רע: כמו כן על ידי תוכחה של מי שאינו ראי להוכיח, על ידי זה קוץין ומעוררין הריח רע של הפעשים רעים ומזדות רעות של האנשים שפוכים, ועל פן הוא מביאיש ריחם, ועל ידי זה הוא מוחליש את הנשמות שללם...

אבל כשהפוכים ראי להוכיח, אזי אנרבה, הוא מוכיח ונותן ריח טוב בהנשמות על ידי תוכחתו...

רבי נחמן מסביר לנו שמי שלא ראי ומי שאינו יודע כיצד להוכיח-דהיינו כיצד להתייחס לעצמו ולילד בזמן שעשה דבר לא טוב וכדו' אז לא רק שהוא אינו מועיל לעצמו ולילד בדברי התוכחה אלא שהוא

למעלה ח- 30
שנות נתינה
היו שותפים לעשייה
קמחא דפיסחא תשע"ט
02-5308000

חום של חסד

שלמות הבריאה

על מידותיה, על האמונה, מסירות נפש לתורה וכו', באים לידי ביטוי דווקא בבית. כי הנשים אינן כטורות מלעבוד על עצמן, וכל אשה ואשה תצטרך לתת דין וחשבון על כל פרט ופרט ממעשיה לפני מלך מלכי המלכים הקדוש-ברוך-הוא, ועיקר העבודה מתחילה דווקא כשמתחנת. וכן גם אצל הגביר רוב הניסיונות שיש לו בחיים זה בעיקר מול בני הבית שלו. בחוץ הוא יכול להתגבר על המידות הרעות, על הכעס, על חוסר הסבלנות, אבל בבית מתגלה האני האמיתי שלו, ושם הוא צריך לעשות עבודה אמיתית.

ישנו יסוד חשוב, והוא, שהכוונה הנכונה והאמיתית שצריכה להתוות את דרכו של האדם ולכוון אותו בחייו היא: להכיר את ה'! כלומר - להאמין בה'.

כל אדם צריך שכל תכלית חייו יהיה להכיר את ה' ולדעת את האמת שאין עוד מלבדו, בכל מאורעות חייו. כי פירוש "להכיר את ה' יתברך" הוא: לראות את ה' בכל ניסיונות החיים, ולהבין מהו המסר בכל אותם ניסיונות, כמבואר בהרחבה בספר "בגן האמונה המבואר".

ומאחר וברור וידוע, שהניסיונות הקשים של החיים הם דווקא עם בן הזוג והילדים, לכן שם ביותר צריכה האדם לעבוד על האמונה שלו, שיראה רק את ה' לנגד עיניו, בבחינת: "שיתיה ה' לנגדי תמיד", שבכל ניסיון ידע, שלא האשה ולא הבעל עושה לה ולא הילדים עושים להם, אלא זה ה' הוא שעושה להם. כי ה' הוא בעל הבית של העולם והכל ממנו, ויש בכל דבר שקורה לאדם מסר מה'.

לדוגמא: ישנן נשים צדקניות, שרוצות משום מה לעשות את העבודה של הבעל, רק ללמוד ולהתפלל. וישנן נשים שחושבות שהן באו לעולם הזה רק בשביל לבלות, לטפס עם חברות, לצאת לקניות ולבילויים וכו' וכו' - אלו ואלו באות לידי כך שהן מזניחות את החובות שלהן לבית, וכך הן מחמיצות את הדבר החשוב ביותר שיש בחייהן, והן מפסידות את הבית ואת שמחת החיים שאותה הן מחפשות.

אבל כל אשה חכמה מבינה שעל פי האמת ההיפך הוא הנכון - אדרבה, עיקר עבודת ה' שלה,

**הדבר החשוב ביותר
 בחיים הוא שלום הבית
 ובזה צריכים להשקיע
 את כל הכוחות**

ועיקר "הבילוי" שלה, זה הבית. וכל האושר שלה והתענוג שלה תלויים דווקא בהצלחת הבית שלה. ולכן "פרוייקט" החיים של כל אשה צריך להיות הבית.

והבית, הוא למעשה, גם מבחן החיים האישי והאמיתי שלה. כי גם העבודה האישית של האשה

תכלית שלמות הבריאה היא כאשר אדם זוכה להינשא ולחיות בשלום עם אשתו.

וכמו שביארנו בספרנו בגן השלום (פרק ראשון!) כי אותם זוגות שהם אמנם נשואים, אבל יש ביניהם שנאה ומחלוקת, לא די שאינם מקיימים את תכלית הבריאה, אלא בכמה אופנים הפגם שלהם גרוע משל הרווק, כי אצלם השכינה מצפה לשכון, והפירוד שביניהם גורם לפירוד בעליונים חס ושלום.

לכן, כל זוג צריך לדעת, שהדבר החשוב ביותר בחיים הוא הבית ושלום הבית, ובזה צריכים להשקיע את כל הכוחות. וידעו שלום הבית היא אחת המצוות העיקרית שמוטלת עליהם למשך כל החיים.

אחד מהאופנים שבהם מתבטא ההשקעה של בני הזוג בבית הוא, כאשר אחד מבני הזוג רואה שאין שלום בית, אז הם צריכים להשקיע הרבה תפילה על שלום בית, ובעיקר להתפלל על בן הזוג השני שיבין וידע שהתכלית של הבריאה תלויה בשלום הבית, וילמד ויקבל הדרכה לשלום בית, וישקיע את כוחו להשיג את שלום הבית.

אנו מדגישים את החשיבות של הבית גם כדבר המרכזי בחיי האשה, משום שישנן נשים החושבות שההתעסקות בבית, בעבודת המידות הנדרשת מהן, בהשקעת זמן ומחשבה בצורכי בני הבית וכד', כל אלו הם בטול זמן יקר.

בס"ד

חדש! חדש! חדש!

זמירות נועם שבת
 חיזוקים באמונה מאת הרב שלום ארוש

זמירות יפיפיות
 שיעשו לכם את השבת
 עשירה יותר
 ושמחה יותר...

מתאים במיוחד
 לשבת חתן/ בר מצווה
 ולשאר שמחות

זכות גדולה להפיץ במליונים!!
להזמנות: 052-2240696

הגיע הזמן ש-
32,000 אנשים
ידעו מהעסק שלך!

מהיום העסק שלך יכול להתפרסם
 בעלון "חוט של חסד" הנחשף לאלפי אנשים מדי שבוע
02-5812210

בי"ס יסודי וגנים שירת מרים
 בראשות הרב שלום ארוש שליט"א
 החלה ההרשמה לשנת תש"פ

חינוך מוקדם
 ליר"ש וערכים

צוות מקצועי ורגשי
 רחב ומקיף

עבודה פרטנית
 עם כל תלמידה

חניכי המשנה אחר"כ
 חניכי המשנה אחר"כ

לימוד מוסיקה
 בשילוב קונסטריון רחן שולמית

073-7963555
 (בין השעות 09:00-13:00)
 רח' שמריה 13 י-ם

בפני עצמה, ואת כל הסעודות שבהן כל מאכל וכל תענוג ממש כל בים - הם מצווה בפני עצמה.

יוצא שרק מהשבתות של **העשור האחרון בלבד** יש לך כבר חצי מיליארד מצוות מדאורייתא ומדרבנן, ועוד לא הגענו אפילו לחצי החישוב של השבתות עצמן ולא הכפלנו את זה בכל החיים. ואצל נשים, אם נחשב כל טפח וטפח בצניעות האישה כמצווה בפני עצמה - החשבון גדול הרבה יותר! ועוד לא דיברנו בכלל על המצוות של כל השבוע...

הכנסות בלי הוצאות

ועוד נקודה מחזקת מאוד לכל מי שרוצה להיות "רואה חשבון רוחני" מקצועי: בחשבונאות רגילה עושים מאזן של הכנסות מול הוצאות, אם כך אפשר לטעות ולהשוב שגם כאן עלינו לחשב מצוות כנגד עבירות, אך לא רק הם פני הדברים.

חוקי החשבונאות הרוחניים מייצגים תמונת מצב אחרת לחלוטין: לעבירות אין קיום כי לכל יהודי ישנן הזדמנויות רבות למחילת עוונות כמו ביום הכיפורים וברבית מילה ובכל ההרור תשובה וכן בכל שמירת שבת, ואז כל העבירות נמחקות ונעלמות. אבל המצוות לעומת זאת, הן נצחיות ואין מה שיבטל אותן לנצח נצחים, כך שהמאזן יהיה תמיד תמיד לטובתך.

(אנו עוסקים אפילו ביהודי הפשוט ביותר, ולכן לא נדבר על אלה שעושים תשובה מאהבה שאצלם גם העבירות הופכות למצוות, והסברנו פעמים רבות שזו מדרגת מי שעושה תשובה בכל יום...)

כיפת ברזל

אם כן אחי היקרה בפעם הבאה שהיצר הרע מגיע לומר לך שאתה לא שווה כלום, שאתה לא יצלה ושאין לך תקנה וכל מיני לשונות כאלה, תדע את האמת ואל תתבלבל: אתה מיליונר. כל מה שהוא אומר הכול שקר.

כי היצר הרע נלחם. והוא נלחם חזק מאוד. וכל המלחמה שלו היא מלחמה פסיכולוגית לשבור וליישא אותך חלילה, בטענה השקרית שאתה עני מרוד ושאתה לא שווה כלום. אבל ברגע שאתה מחזיק בידך את המחברת הזו שמכילה את החשבון המדוקדק, שהיא למעשה "ספרי הבנק" שלך - אתה רואה את המצב האמיתי בבהירות: לעבירות אין קיום כי אתה עושה תשובה מידי פעם, והמצוות שלך הן מיליארדים. בדרך זו ניתן לדחות את היצר הרע בקלי קולותו "בלבול המוח" שלו וכל ה"ניגונים" הרעים שלו כבר לא מתקרבים אליך. המחברת והחשבון הם המגן המושלם מפני כל ההתקפות של היצר הרע, כיפת הברזל הרוחנית שלך.

שיעורי בית

לסיכום למדנו היום קצת חשבון. וכמו שאתם זוכרים מבית הספר, בחשבון העיקר הוא התרגול. אני מקווה שתתרגלו בבית את חוקי האלגברה הרוחנית וסוף סוף נתחיל לקלוט ולהפנים עד כמה אנחנו עשירים, ולא ניגמן ליצר הרע פתחון פה ליישא ולהחליש אותנו לעולם, וכך נמשיך עם שמחת פורים לכל השנה כולה. חזק ונתחזק. אשרנו ומה טוב חלקנו.

בברכת שבת שלום ומבורך

ברכת שמים מעל

"בשכר זה שהגנת על רבי שמעלקא, תזכה כי כל מי שתברך היום יבורך מן השמיים." הוא שמח לשמוע זאת והמשיך בדרכו - אך דוקא היום הדרך הייתה שוממה מאדם. רבי אלימלך החל למהר בדרכו. הזכות שלו היא עד שהחמה תשקע... אך הדרך עברה בין שדות, יערות ופרדסים; הוא נתקל בפרות ובכבשים, אך לא באדם אחד. והנה, בדקות האחרונות לפני ששקעה השמש ראה אישה אחת עובדת בשדה. הוא ניגש לעברה והחל להמטיר עליה צרור של ברכות. "יברך אותך ה' מן השמיים, וייתן לך עושה ובריאות, וילדים, ופרנסה טובה, ו..." האישה נבהלה מהאדם הלוא מוכר והחלה לברוח. "אל תחששי, באתי רק כדי לברכך" הרגיע אותה רבי אלימלך ובירך אותה שוב בברכות עד בלי די. לא חלף זמן רב ומזלם של האישה ובעלה החל לפרוח. תוך זמן קצר הם הפכו להיות עשירים. את ביתם הם פתחו לרווחה לפני עני העיר ולכל מטרת צדקה היו נותנים בחפץ לב. כל עני שהתדפק על דלתות ביתם היה מקבל נדבה הגונה משומר הבית, וכאשר היה מדובר בבקשה לנדבה הגונה

היה בעל הבית שומע ונותן כלבבו. חלפו שנים, ולרבי אלימלך נודע על משפחה שהושלכה לכלא. לאחר בירור נודע לו כי אב המשפחה היה חייב לפריץ המקומי סכום עתק - חמש מאות מטבעות זהב. מצוות פדיון שבויים יקרה זו שהגיע לידיו אין הוא רוצה להחמיצנה. יצא רבי אלימלך לדרכו מעיר לעיר לאסוף צדקה עבור פדיון שבויים. בדרכו עבר באותו העיר שם התגוררו האישה ובעלה. הוא נקש על הדלת וביקש לדבר עם בעל הבית, אך כשהאישה ראתה אותו היא כמעט התעלפה. "הנה אליהו הנביא, שבירך אותי לפני שנים רבות!" קראה לבעלה באימה. "בטח הוא בא לקחת את כספנו ואת כל רכושנו חזרה!" "אל תדאגי" חייך רבי אלימלך והרגיע אותה ברוך, "איני אליהו הנביא, ובאתי לכאן כדי לבקש מכם שתתרמו למען פדיון שבויים." "לכמה סכף אתה צוקוק?" שאל בעל הבית. כשרבי אלימלך נקב בסכום - חמש מאות מטבעות זהב - הוא מיהר לגשת אל הכספת ולהוציא את כל הסכום. "הנה, בזכות ברכתך הפכנו להיות אנשים עשירים; אנא קח את צרור המטבעות ולא תצטרך לנדוד עוד!" רבי אלימלך סירב. "ברצוני לזכות עוד יהודים כמצווה החשובה", נימק את דבריו. לאחר הפצרות רבי אלימלך נעתר לקחת את מחצית הסכום בלבד, נפרד מהם בלבביות והמשיך לדרכו להציל משפחה בישראל...

בדרכו היה מהלך רבי אלימלך מליזנסק, פעם כשליציו אדם אחד, בדרכו שמע לפתע בת קול מן השמיים שהכריזה: "מי שיעזור לרבי שמעלקא מניקלשבורג יקבל שכר רב מן השמיים." האם שמעת משהו? שאל רבי אלימלך את ההלך שהיה עמו. "לא, לא שמעתי מאומה" השיב הלה. רבי אלימלך הבין שהקול השמימי כוון לאזניו, וניהר לעשות את דרכו לניקלשבורג. מיד כשהגיע אל העיירה ניקלשבורג ניגש לביתו של הרב. רבי שמעלקא סיפר לו בצער כי תושבי המקום נטו מדרך הישר וכי כל מוסר אשר דיבר עימם נפלו על אוזניהם ערלות. "לא רק שהם לא מתחרטים על מעשיהם, הם אפילו מלגלים לדברי" אמר בצער ובעונמה. רבי שמעלקא סיפר בקצרה על מעשי בני עירו, ושיתף את רבי אלימלך בצערו. "ירשה לי כבודו לשאת דרשה לפני קהל עירי?" ביקש רבי אלימלך בתחילה היסס רבי שמעלקא ולבסוף נעתר הרב לבקשתו. בעירה הופצה השמועה כי אורח חשוב בה לדרוש, הכל היו סקרנים לדעת ולהכיר את טיבו. בשעה המיועדת התאספו מספר די נכבד

של אנשים ונשים, בעיקר מתוך סקרנות לשמוע את דרשותיו של הדרשן החדש. מיד עם עלייתו אל הבמה החל רבי אלימלך ציטט קטעי פסוקים ומדרשים כדי להוכיח, כביכול, כי אין כל פגם במועשיהם ואין הם נקראים חוטאים כביכול. רבי אלימלך סיים את דבריו ויוד קון הבימה, לא לפני שביקש מכולם לשוב ולהתכנס למחרת כדי לשמוע את המשך הדרשה. השמועה פשטה בעיירה חיש מהר. למחרת באותה שעה בית הכנסת היה מלא וגדוש בתושבים נלהבים שביקשו לשמוע עוד היתרים וקולות מפיו של הדרשן החדש. אך הפעם, במקום להמשיך בפלפולי ההבל של יום האתמול, החל רבי אלימלך להוכיח אותם בעדינות אך בתקיפות. הוא ציטט להם את הפסוקים בשלימותם, הביא להם את דברי החכמים מן התלמוד ומספרי הלכות והביא את תוכחתו בטוב טעם, בשפתו המיוחדת הצליח להיכנס לנבכי נשמתם לעוררם מטעותם ולהראות להם כי עליהם להתחרט על כל מעשיהם. דבריו נכנסו ללב השומעים. הם התחרטו באמת ובתמים על מעשיהם הרעים. ושכן בניהם "זה בדיוק מה שרב העיר, רבי שמעלקא, היה אומר לנו מדי שבת" הצטערו. "הבה ניגש אליו ונבקש את סליחתו על שציערנו אותו והמרנו את פיו." משראה רבי אלימלך כי הצליח בשליחתו הלך לדרכו שמה וטוב לב. בדרכו חזרה שמע קול נוסף שיצא מן השמיים.

תכנית מנויים לעלון "חוט של חסד"

במני תזכה ב:

הזכות שלך בהפצה: 02-5308000

תמונה יחודית רוב שאלים-חידה לחידה

תפילה באתר 40 יום

80 עלונים יום שלום ושלום

גן הדעת יידושים לכרשת שבוע

פנינים חסידות ברסלב

שְׁמַע פֶּעַם מוֹהַרְנ"ת זְכוּרֵנוּ-לְבָרְכָה אֵיךְ שְׁפִתָאון אָהָד קְאָנְשֵׁי-שְׁלוֹמוֹ, לִפְנֵי הַבָּרָא, הָיוֹת שְׁפִתְקָרְבַּ וְהוֹלֵךְ חַג הַפֶּסַח וְעִדְוֵן אֵין לוֹ מִצְרָכֵי הַהֶגֶל לוֹ וְלִבְנֵי בֵיתוֹ וְאָמַר לוֹ בְּכָאָב: "וְכִי מִהֵינֵן אֶקְחָ עִבְרֵי הַחֵד", וְזוּא נְעֻמָּט קָען אוֹיךְ פֶּסַח? פִּנָּה אֵלָיו מוֹהַרְנ"ת זְכוּרֵנוּ-לְבָרְכָה נְחָמוּ: "עַל פֶּסַח יְהִי לָךְ", קְאָמַר לוֹ: "אֵל דְּאָגְרָה, אָחִי, אֵילֵם אֵין זֹכִים לְקַחַת אֶת הַפֶּסַח" בְּעֶצְמוֹ. קְאָמַר: זֹאת אֵינִי דְאָגְרָה, הַעֲקָר הוּא הַדְּאָגְרָה הַרְחֻנִית, אֵיךְ זֹכִים לִפְנִימִיּוֹת הַאֲרַת פֶּסַח בְּעֶצְמוֹ. כְּדָבְעֵי. (שִׁישׁ"ק ג-קעב)

א. ב. של החיים

הַתּוֹדָה הִיא הַהֲגָדָה הַפְּשֻׁלָּת לְאָמוּנָה שְׁלִמָה שְׁפָאָמִין שְׁזָה מֵה' וְזֶה לְטוֹבָה.

הַתּוֹדָה הִיא הַבְּטוּי הַמְקוּם בְּיוֹמֵר שֶׁל הָאָמוּנָה. הַתּוֹדָה הִיא מְעַל הַכָּל!

אֵין דְּבָר שְׁפָאָמִין אֶת הָאָדָם לְמִצִּיּוֹת הָאָמִיתִית שֶׁלוֹ כְּכֹחַ הַתּוֹדָה.

ה'לעתידי לבוא' נמצאת בהווה למי שרגיל בתודה.

כללו של דבר, טוב להודות לפני הוצרה, בתוך הוצרה וכשיצאים מהוצרה, טוב להודות תמיד, לדבר עם אבא בפשטות ולומר לו תודה, בפשיטות ותמימות, על כל דבר ודבר.

מעניי האדם שהאוויר שהוא נושם הוא חסד. ובזמן בית המקדש היינו מצוים להביא קרבן תודה דווקא ביציאה מן הצרה, כדי להעלות את כל מוריות הצרה בחזרה אל הדעת, וגם כיום חובה עלינו לומר תודה אחרי הצרה כדי להאיר אל הלב את החסד שבמציאות.

ובאמת, הדרך של תודה והודאה היא דרך נפלאה להתקרב על ידה מכל מקום, כי העולם הזה מלא צרות וייסורים, והתודה היא עצה פשוטה שבכוחה להזכיר לנו את החסד שעשה עמנו הבורא מיום עומדנו על דעתנו ועד עתה (רבי נתן)

ויש מדרגה גבוהה מזו של ההודאה שלאחר הצרה, והיא המסוגלות להודות בתוך הצרה בעצמה, והיא מדרגת דוד המלך, שזכה לראות את ההרחבה בתוך הצרה, בבחינת בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִי שבמקומות שהיה אמור לומר קינות אמר זמזמורים, וזו הייתה הנהגתו בכל מאורעותיו, בבחינת חֶסֶד וְקִשְׁטֵי אֲשִׁירָה, הן בהנהגת החסד, והן בהנהגת הדין, ולמדרגה זו צריך כל אדם לכוון.

ולעיתים לבוא תהיה עיקר העבודה ההודאה, כי כל הקרבות עתידין ליבטל חוץ מקרבן תודה שלא יהיה בטל לעולם. אפילו למי שאומר שתפילות יהיו בטלות ההודאה לא יבטל לעולם, ועל זה נאמר בגאולה העתידית (ירמיה ל"ג) קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׂמֵרָה קוֹל הַתֵּן וְקוֹל פֶּלֶה קוֹל אֲמָרִים הוֹדוּ אֶת ה'... ה' י'ה' הקול שילוה את כולנו, ורסיסי אור מהדעת של

על החיים, החכמה, והפרנסה צריכים להודות תמיד, יום יום שעה שעה. להודות על עצם קיומו, להכיר בכך שהחיים הם מתנה, האדם ומציאותו בעולם היא חסד, האדם הוא לא מחוייב המציאות, רק הבורא הוא מחוייב המציאות, ולכן צריך אדם להיות אסיר תודה על זה שבכלל יש לו היותו בעולם. וכן להודות הוא על היותו בעל שכל ודעה להתבונן במציאות ולעסוק במושכלות שזו היא זכות ייחודית לאדם, וגם להודות על הפרנסה המגיעה מה' הנותן לכולם אוכלם בעתו. ואף כי לא נוכל להשיב לבורא טובה על אחת מני אלף טובותיו אשר הפליא לעשות עמנו בגמול משולש זה, בכל זאת טובה ההודאה בכינו, להשלימו במידת הכרת הטוב. (עקידת יצחק שער נ"ב)

זה שאומר רבי נחמן (תניא ב) שעבודת ההודאה היא בחינת חסד! כשהאדם מוהלל ומשבח על הנפלאות שעושה לו ה' מתגלה חסד. כי בעת צרה הדעת מוצמצמת, והאדם נכנס להסתר פנים, היינו שהוא לא רואה את החסד שבמציאות, אבל אחר כך כשיוצא מהצרה, והוא מודה, נתגלה לו שוב החסד שבמציאות.

לכן חשוב ומועיל מאד להודות תמיד על המציאות, וההודאה מסייעת לאדם לצאת מהסתכלות מוצמצמת להרחבת הדעת, להבין שגם המובן מאליו הוא חסד. ועוד מועילה התודה למנוע את ההידרדרות ולהמתקן את הדין בשורש, היינו לגרום לצרות שלא יבואו, כי הדין מקורו במירמוח, שנעלם

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוס של חסד

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוס של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030 ☎

בהגעה. ולבני אשכנז - כלי פלסטטיק דינים כחרס ולכן יש לקנות מחבת חדשה לפסח.

מחבת לצליה (פלנצ'ה) - מכיון שמחבת זו עשויה לצליה בלי רוטב, חייבת הכשרה בליבון על ידי ברנר עד שהכלי מאדים וניצוצות ניתזין ממנו, ומכיון שכיום הכלים מאד עדינים ויש חשש שהאדם לא יכשיר את הכלי כראוי, ולכן אין לה הכשר לפסח וצריך לקנות מחבת חדשה לשימוש בפסח.

מנגל שפועל על גז - אם יש אפשרות לחמוק למעלה מ 400 מעלות צלזיוס, ינקה את המנגל והרשת היטב ויפעיל את המנגל על החום הגבוה ביותר במשך כחצי שעה, ומכל מקום אף בזה ראוי להחליף את הרשת לפסח.

רשת המיוחדת לצליית כבד - אינה צריכה הכשר כלל, מכיון שלא משתמשים בה לשום תשמיש אחר מלבד לצליית הכבד.

סכו"ם צלחות וכוסות - הסכו"ם שעשוי ממתכת, ובלע ברותח מכלי שני, שהרי יוצקים מהממים שהוא הכלי הראשון, אל הצלחת והסכו"ם שהם כלי שני, לכן ניתן להכשירם על ידי שמערים עליהם מים רותחים. צלחות - אם הם עשויים מחרס או פורצלן אין להם הכשר כלל, וכלי פלסטטיק וזכוכית ביארנו לעיל.

לשמוע אמונה כל יום כל היום
קו האמונה 02-6444250

כיצד עושים הגעלת כלים לפסח

1. כללים אלו ניתנים למי שלא מצא מקום שבו יכול לעשות הגעלה כדן וצריך להגדיל בביתו, אמנם מכיון שיש סרטים רבים בהגעלת כלים, לכן לכתחילה יש להקפיד ללכת למקום שבו מגיעים כלים על פי ההלכה, ולא לעשות לבד בבית, ומכל מקום במקרה שהוצרך להגדיל כלים בבית, כדאי להתקשר להתייעץ עם רב ב"קו ההלכה" ולקבל הנחיות ברורות.

סוגי הכלים והכשרתם

סירים ומחבתות - ניתן להגעילם במים רותחים. סיר ותבנית מזכוכית - לבני ספרד - כל כלי הזכוכית, הכשרם בשטיפה במים צוננים, ואף בכלי זכוכית שמשתמשים בהם לבישול ואפיה, אין צריכים הגעלה כלל, והכשרם בשטיפה.

כל זאת בתנאי שהכלי נקי לחלוטין ואין בו שריים שנדבקו, אבל אם יש בו נקודות שחורות או חומות של שריים שנמצאים על גבי הכלי ואינם יורדים, אין אפשרות להשתמש בכלי בפסח כלל. ולבני אשכנז - כלי זכוכית אסורים ואין להם הכשר כלל, ויש לקנות כלים חדשים לפסח.

מחבת טפלון - לבני ספרד - ניתן להכשירה בהגעה, משום שציפוי הטפלון נחשב לפלסטטיק, ודעת מורן הרב עובדיה שנימן להכשיר פלסטטיק

ישנם כמה כללים הנצרכים לידיעה לפני הכשרת הכלים בהגעלה:

- א. יש לנקות את הכלי היטב, שהכלי יהיה נקי ושלא יהיה דבוק עליו שריים כלל, פעמים שישנם כלים שמרוב שימוש נדבק בהם שריים שאינם ניתנים להסרה (כל מיני נקודות שחורות או חומות) במקרה זה אין אפשרות להכשיר את הכלי, לכן יש להקפיד בזה שהכלי יהיה נקי לחלוטין.
- ב. כל הדברים המחוברים לכלי כגון ידיות הכלי, ידית המכסה וכדומה, אין צריך להסירם משום שהכל נחשב לכלי אחד, ומכל מקום יש לנקות היטב את מקום הברגים ולבדוק שאין שם שיירי חמץ או חלודה.
- ג. כאשר מגיעים כלים חלבים ובשריים יחד, יש להקפיד לפני שמטבילים אותם במים החמים לשים במים חומר הפוגם כגון סבון כלים וכדומה.
- ד. המתין עד שהמים יבעבו, ואז להכניס את הסיר ולהמתין כמה שניות עד שהמים חוזרים לבעב.
- ה. להוציא את הסיר ולשטוף במים הקרים.

ילדון חידודון

בין הפותרים יוגרלו מתנות

איזה סוג כלי מוזכר לראשונה בתורה בפרשה זו?

פתרון "פקודי": השוהם נמצאת על שתי רצועות הכתף של האפוד (לט ז-ז) וכן בשורה הרביעית של אבני החושן (שמות לט יג).

הזוכה: מיכאל גולבר, ירושלים

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

חידוקית-
אדר | העמחה בריאה לבריאות (:

הכל מתחיל מהמחשבה, איך שהאדם חושב כך חייו מתנהלים, מחשבה אותיות שמחה

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

יש לך סיפור תודה? המערכת תשמח לפרסם אותך al5308000@gmail.com

סיפורי תודה אמרת' תודה ונושעת'

ילדים בזכות התודה

עכשיו, עד הרגע הזה, זה רצון ה'. ואם זה רצון ה', זה הכי טוב בשבילך. זו לא מדרגה ששויכת ליחידים קטנה, זו האמונה הפשוטה: הכל לטובה. לכן זה השלב הראשון בדרך לישועה שלך. תדע שאי אפשר לפעל שום דבר, לא בתפילה ולא בסגולות, בלי הבסיס שזה האמונה: פכה ה' רוצה, וזה הטוב ביותר שיכול להיות.

היו אצלי זה שבקר תשע או עשר שנים אין להם ילדים, וספרו לי שהיו אצל הרבה רבנים ואצל הרבה רופאים ועדיין לא נושעו. אמרתי להם שאברך אותם, אבל הם אמרו לי: אנחנו רוצים שתאמר לנו מה אנחנו יכולים לקבל על עצמנו כדי שיהיו לנו ילדים. אמרתי להם שהם לא יעמדו בזה, אבל האשה אמרה לי: אנחנו נעשה כל מה שהרב יאמר. אמרתי להם: תגידו תודה חצי שעה ביום על כך שאין לכם ילדים!

וזה מה שאמרתי לאותו זוג: תדעו שהתקלית שעבדתי ה' גרם אתכם והביא אתכם לעולם היא "אמונה". ה' יודע בדיוק מה כל אחד צריך בשביל שצרכו לאמונה שאותה הוא צריך בשביל התקוו שלו.

אמרו לי: איך נגיד תודה שאין לנו ילדים? אנחנו רק בוכים ובוכים, ואתה אומר לנו לומר תודה? אמרתי להם: הרי אמרתי לכם שלא תעמדו בזה... אז האשה אמרה לבעלה: כבר נסיונו הכל, מה אכפת לך? בוא ננסה גם את זה. נתתי להם את הספר 'שערי בתודה' ואת הדיסק 'תפסיק להתבכיין'. ואכן, כך היה, הם אמרו תודה ונושעו, וכיום יש להם כבר פסח! ילדים בזכות התודה.

ולכן זה מוסיף דבר פלוני, ולאחר מחסור דבר אחר או סביב לו קשיי מסוג שונה, הפל בדיק לסי התקוו ששניך לכל אחד. כפאשר האדם מתחזק להאמין בה' שהכל לטובתו ואומר תודה, אם כן הוא הגיע לתקלית שבבעבורה היה לו החסרון. אם כן, כבר אינו צריך את החסרון הזה, וה' מושיע אותו מידי.

זה ברור: אדם אומר תודה - נקמרות לו הצרות! התפללת, בקשתי מה', יתברך, התחננתי לפני בורא עולם שיאיר לי, שנוכל להסביר את זה לעם ישראל כי קשה אדם יש לו צרות, אתה אומר לו: "טוב, תגיד תודה", קשה לו לקבל את זה.

אמרת' תודה ונושעת' 052-2240696

פי צרכים להבין בעסקי: כל מה שקרה איתך עד

הזוכה השבועי בהגרלה אהרון ביטון (9.5, ביתר עלית) גם אתה יכול לזכות, שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה al5308000@gmail.com

ילדים אומרים תודה סיפור בהמשכים לילדים

מתנה ושמה תודה 052-2240696

"אמא, איפה אני? מה זה המקום הזה?"

חברת התודה שלי (חלק א')

"יהודה'לה חמוד, נפצעת כשחצית את הכביש. עכשו אתה בבית החולים, והרופאים מטפלים בך יפה. כואב לך משהו? שאלה אותי אמא."

את הבקר הזה לא אשכח כנראה עד סוף חיי. הוא התחיל כרגיל - קמתי, התארגנתי, אמא הכינה לי את הפרוך שאני הכי אוהב, לקחתי את התיק ורצתי לת'ת בשמחה. מול הת'ת יש כביש גדול, רחב ודי סואן.

"כן, בטח. כל הגוף שלי כואב, אבל הרגל פואבת לי הכי חזק", ענית.

אמא תמיד מזהירה אותנו שבכל פעם שאנחנו עוברים, נבקש ממישהו מבגר שיעביר אותנו את הכביש. אבל אני חשבתי אחרת. לדעתי, ילד בן שבע הוא מספיק גדול בשביל לעבר את הכביש לבד. אסתכל היטב היטב וימינה ושמאלה, ואחצה את הכביש. וזה מה שעשיתי. הגעתי לכביש, הסתכלתי ימינה ושמאלה, לא ראיתי שום מכוניות, והתחלתי לרוץ.

"עוד מעט יגיע ד"ר שמרלה ויבדק אותך שוב."

בצד עמדה מכונית שהתחילה לנסע, ובגלל שרצתי מהר ואני קצת נמוך, הנהג לא הבחין בי. פתאום הרגשתי שאני עף באוויר, ראיתי הכל שחור, ומצאתי את עצמי

בדיוק באותו רגע נכנס הרופא עם חיוך גדול.

"הו, אני רואה שיהודה התעורר. מה שלומך חמוד?"

המשך בשבוע הבא

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 | פקס: 02-5812210 | 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

מאמר

ראש הישיבה

המירוץ למיליארד

ולמעשה כולנו "עובדים" בדיוק כך: אם אנחנו **חושבים** שאנחנו עניים, כלומר שאנחנו לא מודעים לעשירות שלנו - אז אנחנו חושבים כמו עניים, מרגישים כמו עניים ומתנהגים כמו עניים; אבל אם אנחנו **מודעים** לעובדה שאנחנו עשירים מופלגים כפי שמיד נלמד - אז אָז מפעמת בנו רוח של עשירות, ואנחנו חושבים כמו עשירים ומרגישים כמו עשירים. ומדובר כמובן בעשירות בנכסים רוחניים.

בהמשך נסביר שכל יהודי, ולו הפשוט ביותר, הוא

כדי לשער את ערך המצוות צריכים ללמוד "אלגברה רוחנית" שמחשבת ערך אמיתי

ממש מיליארד, אבל למרות זאת רבים וטובים **חושבים ומרגישים** כמו "תכרנים". כאשר היצר הרע חובט בנו ומראה לנו את האומללות שלנו - אנחנו מסכימים עם כל מילה ונופלים בדתנו ומרגישים "לא שווים" וזה גורם לנו להתרשלות כללית ומונע מאתנו לעשות גם את מה שאנחנו כן יכולים לעשות. לעומת זאת, כאשר יהודי **מודע לעושר הרוחני** שלו - אז כל הניסיונות של היצר הרע להלום בו נראים בעיניו כבדיחות לא מוצלחות והוא לא מתייחס ברצינות לכל הטענות והמענות, כי הוא יודע שהיצר הרע הוא בסך הכול שקרן שמציג מצג שווא, אבל האמת היא שיש לו אוצרות נצחיים שהולכים וגדלים בכל רגע ורגע.

חשבון פשוט

במאמר הקודם כתבנו בקצרה שכדי שהאדם

כל טלפון מהבנק הכניס את איציק ללחץ גדול. אם לבור יש תחתית, אז איציק היה מתחת לתחתית. הוא החליף בית נכסת בגלל שהיה חייב כסף ליותר מדי מחבריו בבית הנכסת הקודם, וכבר היה נמוע ככל יכולתו מיציאות לרחוב מתוך חשש שמא ייכגש עם הנושים. לא פעם היה נאלץ להתחבא כשעברו ברחוב "מכרים" שלו. ופעמים רבות גמגם בטלפון עוד תרץ עלוב, ועוד בקשת סליחהמה שאיציק לא ידע זה שודדתו העשירה והערירית שנפטרה לפני כמה חודשים העבירה את כל רכושה לרשותו. וכי אין ידע, אף אחד לא טרח להודיע לו. וכך במשך חודשים ארוכים הסתובב איציק רדוף, שפל רוח ושפוף קומה, מבויש ומושפל. הטלפון שקיבל מעורך הדין שסוף סוף "התפנה" להודיע לו על עושרו המופלג שם קץ לשנים של סבל...

הידיעה מעודדת

אמנם עד שהספך הגיע לרשותו בפועל, היה על איציק לעבור כמה תהליכים בירוקרטיים מייגעים וזה לא קרה ביום אחד, אבל הרוח החדשה שפייעמה בו זקפה את קומתו והחזירה את הברק לעיניו. הוא כבר דיבר עם הנושים בלב פִּוְטָה כשוה אל שווים וביטחון נוסך בעצמותיו.

חשוב ומעניין לשים לב לכך ש**עצם הידיעה** שהוא בעליו של רכוש רב ושדאגות הפרנסה ממונו והלאה - כבר "הרימה" את הרגשתו מבריא עמיקתא לאיגרא רמה. יוצא שהסיבה והגורם לכל אותם חודשי סבל וצער שעבר הם רק **חוסר הידיעה**, שהרי גם אז הוא כבר היה עשיר גדול מאוד במוטונציאל אבל **הרגיש** "סמרטוט". נמצא שחוסר הידיעה מעושרו מנע ממונו את כל האושר והרגשת הרווחה שהעושר הזה היה יכול להסב לו.

מנגנון אנושי

ירגיש את העשירות שלו וישמח בחלקו הרוחני הגדול ולא ירגיש מסכן ועלוב, עליו **להתבונן** בהצלחות וב"נכסים" הרוחניים שלו שבחיי היומיום הוא לא שם לב אליהם, ועליו כמח **לספור** את המצוות לפי חשבון של רגעים וימים ואז **להעלות את הדברים על הכתב** ולהוסיף ולקְשֹׁב ולראות את הכמות העצומה של המצוות שבבעלותו, ואז **לשמור את הדברים קרוב ללבו** שיהיו לנגד עיניו תמיד.

לא צריכים לעשות את זה בכל יום, אבל לפחות פעם בחיים לעשות חשבון רציני, ועדיף יותר פעם בתקופה. ולמרות שאין לנו כלים להעריך ולשער את ערך המצוות כי צריכים ללמוד "אלגברה רוחנית" שמחשבת את המצוות לפי הערך האמיתי והאינסופי שלהן, אך בכל זאת, גם המספרים ה"בישיים" מספיקים כדי להחדיר לתודעה שלנו את העשירות הבלתי נתפסת של כל אחד מאתנו.

שיעור חשבון

קהל למשל שבת אחת פשוטה של יהודי פשוט ותקֶשֶׁב: כל שנייה של שמירת שבת היא מצווה ששקולה לכל התורה, אם נכפיל ששים שניות בששים דקות בעשרים וחמש שעות - נקבל סכום של תשעים אלף שניות בשבת אחת, שפירושו הדבר הוא שבשבת אחת יש **לך 90,000 מצוות שכל אחת מהן היא כמו כל התורה כולה**. לצורך העניין, בעשר שנים יש לך **45 מיליון** מצוות כאלה.

על זה צריכים להוסיף את הציצית והזקן והפאות שהן לפחות שמונה מצוות (גם לאלה שלא מאריכים את הזקן והפיאות, כל עוד הם שומרים על תספורת על פי גדר ההלכה). ואל תשכח גם את הכיפה, וכבר כל שנייה מאותן מיליוני שניות שווה פי עשרה מצוות.

תוסיף גם את התפילות, שבהן כל מילה היא מצווה בפני עצמה, ובכל שבת ישנן אלפי מילים בתפילה, ותוסיף גם את הברכות. ועוד כמה שעות בבית הנכסת שבהן כל שנייה ושנייה היא מצווה

גיליון 614

ט"ז אדר ב' תשע"ט

ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	17:16	18:28	19:08
תל אביב	17:32	18:30	19:06
חיפה	17:25	18:29	19:08
באר שבע	17:33	18:29	19:08

הכנסים של הרב שלום ארוש שליט"א לשבוע הקרוב

באר שבע	רחובות	ירושלים	חולון
יום א', י"ז אדר ב' (24/03/19)	יום ב', י"ח אדר ב' (25/03/19)	יום ד', כ" אדר ב' (27/03/19)	יום ה', כ"א אדר ב' (28/03/19)
בי"כ ע"ש הרב סעדיה גאון רח"י שא נס 18 בשעה 20:30	זבולון גרד 2 (שכונת רחובות הצעירה) בשעה 20:30	ישיבת "חוט של חסד" שמואל הנביא 13, בשעה 20:30	בי"כ ע"ש הללי צה"ל המעפילים פינת המצודה, בשעה 21:30

ברוב רחמיו וחסדיו נתן לנו תיקון בתורתו על ידי שיביא קרבן כפרה עם תשובה. הנה כי כן זהו ביאור דברי הזוהר שאסור להקריב לשם אלקים שהוא מדת הדין, כי מצד הדין היה ראוי שהאדם עצמו ימות, נמצא כי הוא מעורר בכך קטרוג שלא תהיה לו כפרה, לכן צריך להקריב לשם ה' כי מצד מדת הרחמים יש תיקון לחוטא על ידי שיביא תמורתו קרבן כפרה.

והנה מבואר בזוהר הקדוש (פרשת בשלח סג.) כי באור היום שולטת מדת החסד, ואילו בחשכת הלילה שולטת מדת הדין. וזהו שכתוב (תהלים מב-ט): "יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי". כי בלילה צריך לשיר להמתיק הדין השולט בו. הנה כי כן מבואר היטב הטעם שאסור להקריב קרבנות בלילה שהוא זמן של דין, כי לפי מדת הדין לא היה ראוי שיקבל הקב"ה את החוטא בתשובה על ידי שהוא מביא קרבן, אלא היה צריך להקריב את עצמו.

אולם כאשר אדם מביא קרבן כפרה על ידי שהוא עוסק בתורת עולה, שאז הוא שורף את המלאך המשחית בשורשו בעודו בגופו באש של מעלה של התורה הקדושה, כי אז מקבל הקב"ה תשובתו אפילו במדת הדין, ובפרט לפי מה שמבואר בגמרא (ברכות ג): "מניין שאין דברי תורה מתקיימין אלא במי שממית עצמו עליה, שנאמר (במדבר יט-ד) זאת התורה אדם כי ימות באהל". נמצא כי על ידי עסק התורה במסירות נפש הוא מקריב את עצמו ולא רק הקרבן.

מעתה יאירו עינינו להבין מה שהכתוב מוכיח: "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה", שהעסק בתורת עולה גדול יותר מהקרבנות בפועל, ממה שאפשר לעסוק בתורת עולה גם בלילה וגם בזמן הגלות הדומה ללילה, שהוא הזמן ששולטת בהם מדת הדין, ומוכח מזה כי העסק בתורת עולה מתקבל כקרבן לפני הקב"ה גם במדת הדין, ומזה נשכיל להבין הכח הגדול של העסק בתורה, שאדם זוכה להוריד מן השמים אש של מעלה השורף כל חלק הרע שבו, ועל ידי זה הוא יכול להתקרב לה' בלי שום מסך המבדיל.

נקדים מה שכתוב (שמות כב-ט): "זבח לאלקים יחרם בלתי לה' לבדו". ומבואר בזוהר הקדוש (פרשת משפטים קח.) שאסור להקריב לשם אלקים שהוא דין, כי אם לשם הוי"ה שהוא רחמים: "וקרבנא לא קרבין לשמא דאלקים אלא לשמא דיו"ד ה"א וא"ו ה"א, דהא לגבי דינא קשיא מדת הדין לא מקרבין קרבנא, דכתיב (ויקרא א-ב) אדם כי יקריב מכם קרבן לה', לה' ולא לשמא דאלקים, וכי תקריב קרבן מנחה לה', זבח תודה לה', זבח שלמים לה'".

וביאר ה"חתם סופר" ב"דרושים ואגדות" (פרשת יתרו דף עח:): "דהנה הטעם על דרך הפשוט שלא ישחט עולה או זבח כי אם לשם ה', הוא מטעם כי במדת הדין לא יתקבל הקרבן כלל, כי (יחזקאל יח-ד) נפש החוטאת היא תמות דוקא, ולא יתכפר לו בעולה וזבח כי אם במדת הרחמים".

ויש להעיר כי בספר "לוחות עדות" להגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע (סוף הספר דף עז:) הביא ביאור זה בשם האריז"ל, ואני הקטן מצאתי המקור לכך ב"זוהר הרקיע" לרבינו האריז"ל על הזוהר הקדוש (פרשת משפטים שם) שמבאר הענין בלשון קדשו: "דמדת הדין אינו מתרצה בכך, כי נוקם ונוטר כנחש, כי שם הוא אילנא דמותא אלקים כנ"ל". וכוונתו על מה שהביא לפני זה (ד"ה באתר דמאריהון) מאמר המדרש בילקוט שמעוני על הפסוק (תהלים כה-ח):

"טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך. שאלו לחכמה חוטא מה עונשו, אמרה להם (משלי יג-כא) חטאים תרדוף רעה. שאלו לנבואה חוטא מה עונשו, אמרה להם (יחזקאל יח-ד) הנפש החוטאת היא תמות. שאלו לתורה חוטא מה עונשו, אמרה להם יביא אשם ויתכפר לו. שאלו להקב"ה חוטא מה עונשו, אמר להם יעשה תשובה ויתכפר לו, הדא הוא דכתיב טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך, שהוא מורה לחטאים דרך שיעשו תשובה".

הרי מבואר כי מצד מדת הדין של החכמה והנבואה, לא היה ראוי שיהיה תיקון למי שחטא כנגד הקב"ה מלך העולם, כי חטאים תרדוף רעה והנפש החוטאת היא תמות, אלא שהקב"ה

יוקדת בו בתוך גופו, לשרוף את המלאך המשחית שנברא בתוכו, באופן שגופו נעשה בבחינת מזבח לשרוף את המלאך המשחית שבתוך גופו.

והנה בעצם פירוש הכתוב: "ואש המזבח תוקד בו", מצאתי שהדברים מבוארים ומאירים ב"פנים יפות" בפרשתנו שמפרש פסוק זה בלשון קדשו:

"ויש לפרש מה שכתוב ואש המזבח תוקד בו, כמו בשעת המקדש היה מצוה להביא אש מן ההדיוט ואחר כך אש יורדת מלמעלה, כן הוא בעסק התורה כמו שאמרו (שבת קד.) הבא לטהר מסייעין לו, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (שיר השירים רבה ה-ג) פתחו לי כחודה של מחט וכו', והתורה נמשלה לאש כדכתיב (ירמיה כג-כט) הלא כה דברי כאש, וכיון שאדם פותח באש מן ההדיוט, מסייע אותו באש של מעלה שהוא אש אוכלת אש, וכמו שאמרו בקידושין דף ל: אם פגע בך וכו' [מנוול זה משכחו לבית המדרש], אם ברזל הוא מתפוצץ, שנאמר הלא כה דברי כאש".

ולפי דברינו הרי זה מתקשר למה שלמדנו מכתוב זה, כי העוסק בתורת עולה הוא עולה בחשיבותו על המקריב קרבן בפועל, והסיבה לכך היא כי כשהוא מקריב את הבהמה הרי הוא שורף את המלאך המשחית שלא בשורשו בתוך האדם עצמו, אבל על ידי עסק התורה שהוא מוריד אש של מעלה בתוך האדם, הרי הוא שורף את כל חלק הרע שבתוך האדם בשורשו, ונעשה זך ונקי בקדושת התורה.

תורת עולה אפילו בלילה שמדת הדין שולטת בו

בדרך זו במסילה נעלה לבאר מה שמוכיח הכתוב: "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח", שתורת העולה גדולה יותר מקרבן עולה בפועל, "כל הלילה עד הבוקר", כפירוש ה"עריב נחל" שאפשר לעסוק בתורת עולה גם בלילה כשאי אפשר להקריב בו קרבנות, או כפירוש ה"חתם סופר" שאפשר לעסוק בתורת עולה "כל הלילה" גם בכל זמן הגלות כשאינו לבית המקדש.

תודתנו וברכתנו נתונות לאלו שנדבו את הוצאת הגליון לזיכוי אחינו בני ישראל

משפחת מהדב הי"ו לדפואה השלימה של האשה החשובה מרת לאה בת וירג'ני שתחי'

לקבלת המאמרים באימייל: mamarim@shvileipinchas.com

וזהו ששנינו בגמרא (קידושין ל:) שהקב"ה אומר לישראל: "בני בראתי יצר הרע ובראתי לו תורה תבלין, ואם אתם עוסקים בתורה אין אתם נמסרים בידו". כי התורה היא אש של מעלה השורפת את היצר הרע, כמו ששנינו עוד (שם): "תנא דבי רבי ישמעאל, אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש... אם ברזל הוא מתפוצץ, דכתיב (ירמיה כג-כט) הלא כה דברי כאש נאום ה' וכפטיש יפוצץ סלע".

מה מאד שמחתי למצוא מקור לכך בדברי הגה"ק רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע ב"עירות דבש" (חלק ב דרוש ז) הנה הדברים בלשון קדשו:

"כי כל חמדת אדם הוא מחום יצר הרע המחמם גופו לתאוה, כי כל תאות אדם הוא מכח החום שבקרבו, כי באפס וביטול החמדה, הוא אדם בטל וכלא היה, ולכן מה יעשה אדם לבטל חום יצר הרע ויהיה מכל מקום אדם בתואר אדם, כי אם יסגף אדם עצמו בפרישות לבטל החום וחמדה, יחליש כחותיו, והרי הוא כגבר אין איל כלל, ונוגע לשמירת נפש.

ולכך עצה היעוצה לבטל חום היצר הרע, יעסוק בתורה שהוא אש של מעלה, אש אוכלת אש ואין מכלה, ואוכל חום אש חמדה של יצר הרע ואין מכלה גופו, אדרבה יחליף כח יעלה אבר כנשרים ויזקין בארץ גזעו, והיינו תורה לשמה לשם שמים לעשות נחת רוח ליוצרו".

"ואש המזבח תוקד בו" בתוך האדם

מעתה יאירו עינינו להבין הטעם שהעסק בתורת עולה הוא גדול יותר מהמקריב קרבן עולה בפועל, כי העוסק בתורת עולה שנמשלה לאש מוריד את האש של מעלה לשרוף את המלאך המשחית בעודו בקרבן, ועל ידי זה הוא עוקר את הרע בשרשו יותר ממה ששרוף את המלאך הרע רק אחרי שהוא נכנס בתוך הקרבן.

ועתה בא וראה איך ביאור זה רמוז בפסוק: "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח", תורת עולה היא במעלה גדולה יותר ממי שמקריב עולה בפועל, וראיה לדבר, "כל הלילה עד הבוקר", שהרי אפשר לעסוק בתורת עולה גם בלילה, כשאי אפשר להקריב קרבן עולה בפועל, וכן אפשר לעסוק בתורת עולה כל זמן הגלות שדומה ללילה.

ועל כך מוסיף הכתוב לבאר מדוע באמת מעלת העוסק בתורת העולה גדולה יותר מהקריב קרבן עולה: "ואש המזבח תוקד בו" - "בו" דייקא, שהרי אש של מעלה היורדת מן השמים על המזבח

אלשיך הקדוש: על ידי הסמיכה נכנס המשחית שנברא מן החטא בתוך הקרבן ונשרף באש של מעלה תכלית התשובה "כאותו פרק באותו מקום" לשרוף המשחית שנברא מן החטא בשורשו בעודו באדם תורת עולה שהיא אש של מעלה גדולה מהקריב קרבן, כי היא שורפת את המשחית בשורשו בעודו באדם "ואש המזבח תוקד בו", על ידי העסק בתורת עולה נעשה האדם בבחינת מזבח לשרוף את המשחית

שנזדמן שוב לאותו מצב ולאותו מקום שנכשל בו בעבר, ועתה הוא עומד בניסיון כסלע איתן שלא יכשל שוב.

והביאור בזה שצריך החוטא לעקור את הרע מקרבו שלא ישאר אצלו שום רושם, וזה אפשר רק אם הוא עוקר את הרע בשורשו, באותו פרק ובאותו מקום שנכשל בעבר, אז הוא מובטח יותר שיוכל לעמוד בקדושתו ולא להיכשל שוב, אבל אם אינו עוקר את הרע בשורשו עדיין יש חשש שמא נשאר אצלו רושם מהרע.

וכן בענייני הן אמת שהקב"ה ריחם על החוטא שיביא בהמה כקרבן תמורתו, ועל ידי הסמיכה נכנס המלאך המשחית בתוך הקרבן ונשרף באש של מעלה, אולם יש תועלת גדולה יותר לשרוף את המלאך המשחית באש של מעלה בשורשו באותו פרק ובאותו מקום שנוצר בתוך האדם בעצמו, כי אם הוא שורף את המשחית רק אחרי שהוא יוצא מתוכו ונכנס בתוך הקרבן, יש חשש גדול שהשאייר באדם רושם רע, מה שאין כן אם היה מצליח לשרוף את המשחית הרע בעודו באדם באש של מעלה היה עוקר את הרע בשורשו, אלא שקשה מאד לשרוף את המלאך המשחית באש של מעלה בעודו נמצא באדם, לכן צוה הקב"ה לחוטא שיביא קרבן ויסמוך עליו בשתי ידיו, כדי שיכנס המשחית בתוך הקרבן וישרף באש של מעלה.

אולם מצינו עצה נפלאה לעקור את המלאך המשחית גם בעודו נמצא באדם, על ידי שיעסוק בתורה שהיא אש של מעלה שירדה מן השמים, כמו שכתוב (ירמיה כג-כט): "הלא כה דברי כאש נאום ה'". וזהו שכתוב (דברים ד-יא): "וההר בוער עד לב השמים". נמצא כי על ידי עסק התורה מוריד האדם אש של מעלה מקדושת התורה לשרוף את היצר הרע שבתוך האדם, כמו שדרשו בגמרא (שבת קה:) מה שכתוב (תהלים פא-י): "לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה לאל נכר, איזהו אל זר שיש בגופו של אדם, הוי אומר זה יצר הרע".

שביאר הרמב"ן (ויקרא א-י) הטעם שצוה הקב"ה לחוטא להקריב קרבן, כדי שיתבונן שכל מה שעושים לקרבן היה ראוי לעשות לו, אלא שריחם עליו הקב"ה שיביא קרבן תמורת מה שהיה צריך להקריב אותו, ובלשון קדשו:

"כי בעבור שמעשי בני אדם נגמרים במחשבה ובדבור ובמעשה, צוה השם כי כאשר יחטא יביא קרבן ויסמוך ידיו עליו כנגד המעשה, ויתוודה בפיו כנגד הדיבור, וישורף באש הקרב והכליות שהם כלי המחשבה והתאוה, והכרעים כנגד ידיו ורגליו של אדם העושים כל מלאכתו, ויזרוק הדם על המזבח כנגד דמו בנפשו, כדי שיחשוב אדם בעשותו כל אלה, כי חטא לאלקיו בגופו ובנפשו וראוי לו שישפך דמו וישרף גופו, לולא חסד הבורא שלקח ממנו תמורה, וכפר הקרבן שיהא דמו תחת דמו, נפש תחת נפש, וראשי אברי הקרבן כנגד ראשי איבריו".

הנה כי כן הרווחנו להבין השילוב הנפלא של האש של מטה עם האש של מעלה, כי מה שצוה הקב"ה להביא אש מן ההדיוט, הוא כדי לשרוף את בשר הקרבן תמורת מה שהיה צריך לשרוף את גוף החוטא, ומה שיורדת אש מן השמים היא כדי לשרוף את המלאך המשחית שנברא מן העבירה, שאי אפשר לשרוף אותו באש חומרית כי אם באש רוחנית של מעלה.

בעסק התורה שורפים את היצר הרע שבתוך האדם

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, לבאר לפי זה מה שפירשו ה"עריב נחל" וה"חתם סופר" בדברות קדשם: "זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח", תורת העולה למי שעוסק בה חשובה יותר ממי שמקריב קרבן עולה בפועל, על פי מה ששנינו בגמרא (יומא פו:): "היכי דמי בעל תשובה, אמר רב יהודה כגון שבאת לידו דבר עבירה פעם ראשונה ושניה וניצל הימנה. מחוי רב יהודה, באותה אשה, באותו פרק, באותו מקום". פירוש, הסימן לבעל תשובה אמיתי הוא

ערבי נחל: "זאת תורת העולה", העסק בתורת עולה, היא העולה על מוקדה", חשוב יותר מקרבן עולה

"כל הלילה עד הבוקר", על ידי העסק בתורת עולה אפשר להקריב גם בלילה שאין מקריבים בו קרבן

חתם סופר: "אין זירוז אלא מיד ולדורות", על ידי תורת עולה אפשר להקריב קרבנות גם בזמן הגלות

"ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס", בגלות שאין בית המקדש שהוא כיס להשראת השכינה

לעשות לו מקדש שישרה בתוכו, (מלכים א ח-כז) הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך וגו', ואומר (ירמיה כג-כד) הלא את השמים ואת הארץ אני מלא וגו', ואומר (ישעיה סו-א) השמים כסאי והארץ הדום רגלי וגו'. אמר הקב"ה איני מבקש לפי כוחי אלא לפי כוחן [של ישראל]. כשאני מבקש [לפי כוחי] כל העולם כולו אינו יכול להחזיק כבודי ולא שמש אחד משלי, אלא אני איני מבקש מידך אלא עשרים [קרשים] בדרום ועשרים בצפון ושמונה במערב".

ביאור המדרש על פי מה שכתוב (תהלים קמה-ג): "גדול ה' ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר". ומטעם זה מכנים ספרי המחשבה את הקב"ה בתואר "אין סוף", כי אין לנו שום השגה באמיתות מציאותו ומהותו שאין לה סוף. לכן כשאמר הקב"ה למשה שיאמר לישראל: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", הביע את פליאתו העצומה לפני הקב"ה, כפי שהביע שלמה המלך פליאה זו כשבנה את בית המקדש (מלכים שם): "כי האמנם ישב אלקים על הארץ, הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך, אף כי הבית הזה אשר בניתי".

על כך השיב לו הקב"ה, כי אמנם מצד גדולתו האין סופית אין הקב"ה צריך מקום לשכון, ואין מקום בעולם שיוכל להכיל את גדולתו, שהרי הקב"ה הוא זה שמקיים את כל העולם, כמבואר במדרש (ב"ר סח-ט): "מפני מה מכנים שמו של הקב"ה וקוראים אותו מקום, שהוא מקומו של עולם ואין עולמו מקומו".

אולם מה שהקב"ה מבקש לבנות לו מקדש להשרות שם שכינתו הוא בבחינת (מגילה לא): "כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקב"ה אתה מוצא ענוותנותו". כי רצונו יתברך לצמצם את גדולתו צמצום אחר צמצום לטובת ישראל, עד שיוכל לצמצם את השראת שכינתו בבית המקדש בקודש הקדשים בין שני בדי הארון להאיר משם לכל ישראל. וזהו שאמר הקב"ה למשה: "אני איני מבקש מידך אלא עשרים [קרשים] בדרום ועשרים בצפון ושמונה במערב", כדי לצמצם את שכינתו במקום קדוש זה לטובת ישראל.

נמצינו למדים מזה כי תכלית המצוה לבנות בית המקדש להשראת השכינה, היא בבחינת לעשות כביכול "כיס" שהקב"ה מצמצם בתוכו את אורו הגדול שאין לו סוף. נמצא לפי זה כי בזמן הגלות שאין לנו בית המקדש המצב הוא בבחינת "חסרון כיס", כלומר שחסר הכיס של בית המקדש לצמצם שם את שכינתו.

מעתה מבואר מה שאמר רבי שמעון: "ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס", כלומר מה שצוה הקב"ה: "זאת תורת העולה" -

רע שהוא משחית לחבל, כמו ששינינו במשנה (אבות פ"ד מ"א): "רבי אליעזר בן יעקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד, והעובר עבירה אחת קונה לו קטיגור אחד". ופירש ה"אור החיים" הקדוש (שמות ל"ב): "קונה לו קטיגור, פירוש, מלאך משחית". והנה מלאך המשחית שנברא מן העבירות, נמצא בתוך האדם ומפתה אותו לחטוא בבחינת (אבות פ"ד מ"ב): "עבירה גוררת עבירה".

הנה כי כן מטעם זה צוה הקב"ה לחוטא להביא קרבן, ולסמוך בכל כוחו את שתי ידיו על ראש הקרבן ולהתוודות עליו, כי על ידי זה יוצא המשחית המחבל מן האדם ונכנס בתוך הקרבן שהוא מקריב על המזבח, ובלשון קדשו: "כי כאשר יסמוך החוטא את ידיו על ראש קרבנו וישוב אל ה' מלבו ויתוודה עונו, אז בסמיכתו את ידיו בתשובה ויודיו על ראש קרבנו, יסיר ויפשוט מאתו חלאת טומאת חטאתו אשר חטא, והכח הטמא אשר ברא יסיר ממנו ויתלכש בבעל חי הוא".

האש של מעלה יורדת לשרוף את המשחית שנברא מן העבירה

על פי האמור מבאר האלשיך הקדוש הטעם שמוריד הקב"ה אש של מעלה על המזבח, כי כח הטומאה של המלאך המחבל שנברא מן העבירה הוא כל כך גדול, עד שאי אפשר לשרופו באש של בשר ודם כי אם באש של מעלה, ובלשון קדשו:

"ועל כן אחשוב יהיה זה אחד מהטעמים הנאותים אל השפיעו יתברך מלמעלה אש מן השמים, כי להיות דבר הנאכל כח טומאת משחית ורוחני, צריך כח גדול מהאש של מטה, כי אש של מעלה קדוש וחזק להכניע הטומאה, והוא הממרק ומתיך אותו התכה גדולה וגמורה".

כעבדא קמיה מאריה נראה להשלים את דברי האלשיך הקדוש, לבאר לפי זה מה שצוה הקב"ה להביא גם אש חומרית מן ההדיוט כדי לשרוף בה את בשר הקרבן חלבו ודמו, על פי מה

ללמדנו שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, הצריך הכתוב לזרז ידיעה זו בגלות שהיא מקום שיש בו "חסרון כיס", שחסר בו בית המקדש שהוא כיס להשראת השכינה, צריך האדם להכין להקב"ה כיס להשרות בו את שכינתו, על ידי שיקבע לו מקום לעסוק בתורה שהוא מקום להשראת השכינה, כמו ששינינו בגמרא (ברכות ח): "מיום שחרב בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד". שהוא משרה שם את שכינתו מעין מה שהיה בבית המקדש.

המשחית שנברא מן החטא נכנס בתוך הקרבן

רחש לבי דבר טוב לבאר עומק הענין, שהקרבן הקרבן על ידי העסק בתורת עולה: "זאת תורת העולה, היא העולה על מוקדה על המזבח", גדולה מהקרבנות הקרבן בפועל ממש, על פי הקדמה יקרה מאירת עינים ממשנתו הטהורה של האלשיך הקדוש (פרשת ויקרא א-ב), שעמד על המחקר לבאר מה שדרשו בגמרא (יומא נג) מקרא שכתוב (ויקרא א-ז): "ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח, אף על פי שהאש יורדת מן השמים, מצוה להביא מן ההדיוט". וצריך ביאור מאחר שהכהנים מביאים מלמטה אש על המזבח, לשם מה הוריד הקב"ה גם אש מן השמים לשרוף את הקרבנות.

עוד צריך ביאור מה שצוה הקב"ה לחוטא לסמוך את ידו על ראש הקרבן ולהתוודות עליו, כמו שכתוב (שם ד): "וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו". וכתב הרמב"ם (מעשה הקרבנות פ"ג הלכות ג-טו): "וצריך הסומך לסמוך בכל כוחו בשתי ידיו על ראש הבהמה, שנאמר על ראש העולה... ומניח שתי ידיו בין שתי קרניו ומתוודה... כיצד מתוודה, אומר חטאתי עויתי פשעתי ועשיתי כך וכך, וחזרתי בתשובה לפניך וזו כפרתי". וצריך להבין ענין הסמיכה על ראש הקרבן בשתי ידיו בכל כוחו.

ומבאר האלשיך הקדוש הענין בזה על פי מה שגלוי וידוע כי כשאדם חוטא הרי הוא בורא מלאך

”זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה”

הכח הנפלא של עסק התורה להוריד אש של מעלה לשרוף את המלאך המשחית שבקרבו שנברא מעוונותיו

בתורה לא רק בעבודת הקרבנות גדול יותר מעבודת הקרבנות, כמו שדרשו בגמרא (מנחות קי.) ממקרא שכתוב בפרשתנו:

”אמר ריש לקיש, מאי דכתיב (ויקרא ז-לז) זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם, כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה ומנחה ואשם. אמר רבא האי לעולה למנחה, עולה ומנחה מיבעי ליה [רש"י]: ”דליהוי משמע זאת התורה היא עולה ומנחה כו”]. אלא אמר רבא כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת ולא מנחה ולא אשם. ופירש רש"י: ”דהכי משמע זאת התורה לעולה, כלומר במקום העולה, למנחה בשביל המנחה, כגון לכם בשבילכם, כלומר התלמוד תורה מכפר על עוונותינו”.

הרי מבואר כי עצם עסק התורה בכל מקום גדול יותר מקרבנות, ובפרט לפי מה שאמר רבא כי העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא חטאת. וצריך לומר כי מה שהודיע לנו הכתוב כאן: ”זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח”, שהעוסק בתורת עולה הרי זה גדול מקרבן עולה בפועל, הוא כדי ללמדנו כי מי שעבר עבירה ונתחייב להביא קרבן, אבל אינו יכול להביא קרבן כי אין לנו בית המקדש, אם הוא עוסק בתורת עולה או בתורת חטאת הרי זה ממש כאילו הקריב קרבן, אבל כאמור כפי מה שלמדנו מדברי רבא כל העוסק בתורה בכל מקום, אינו צריך לא עולה ולא חטאת.

בזמן הגלות שאין בית מקדש יש בו חסרון כיס להשראת השכינה

כעני בפתח המתאבק בעפר רגליהם של ה”ערבי נחל” וה”חתם סופר”, חשבתי דרכי לפרש לפי דבריהם הקדושים מה שהביא רש"י: ”אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס”, על פי מה שמצינו בגמרא נפלא במדרש בענין בית המקדש (במדב"ר יב-ג):

”בשעה שאמר לו הקב”ה [למשה] (שמות כה-ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, אמר משה מי יוכל

על המזבח”, תורת עולה - עולה בחשיבותה על מי שמקריב קרבן עולה בפועל על מוקדה על המזבח, ומפרש במה יש לה מעלה יתירה, ”כל הלילה עד הבוקר”, כי על ידי העסק בתורת עולה נחשב כאילו הקריב קרבן גם כל הלילה עד הבוקר, מה שאין כן קרבן עולה בפועל אינו יכול להקריב בלילה, כמו שדרשו בגמרא (מגילה כ.) ממה שכתוב (ויקרא ז-לח): ”ביום צוותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם לה” - ביום ולא בלילה.

נפלא לצרף מה שהביא בפנקסו של ר' פישל סופר זצ”ל פרשה זו [נדפס בסוף ”חתם סופר” ספר ויקרא דף צח]: פירוש זה מרבו ה”חתם סופר” זי”ע אבל בשינוי קצת: ”זאת תורת העולה”, תורת עולה מי שעוסק בה, ”היא העולה על מוקדה על המזבח”, חשובה יותר ממי שמקריב קרבן עולה על מוקדה על המזבח, ומפרש חשיבותה, ”כל הלילה”, שהעסק בתורת עולה שנחשב כאילו הקריב עולה הוא אפילו בזמן הגלות הדומה ללילה, ”עד הבוקר”, עד שיזרח בוקרן של ישראל, מה שאין כן קרבן עולה בפועל אי אפשר להקריב רק בזמן שבית המקדש קיים.

והוסיף ה”חתם סופר” לפרש בזה מה שהביא רש"י: ”צו את אהרן, אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות”. כי העוסק בתורת עולה שנחשב כאילו הקריב עולה הוא ”זירוז מיד ולדורות”, לא רק בזמן שבית המקדש היה קיים, אלא אפילו אחרי חורבן בית המקדש בזמן הגלות שאין אנו יכולים להקריב קרבנות בפועל, עם כל זאת יש לנו עצה נפלאה לעסוק בתורת עולה [ראה עוד בענין זה באריכות ב”דרשות חתם סופר” דף רלג טור ד בדרשה לפרשת צו ושבט הגדול, שמפרש פסוק זה בדרך רמז על חמשה דברים שמעלת העוסק בתורה גדולה ממי שמקריב קרבן בפועל ממש].

ויש להעיר כי הן אמת שלפי המבואר מדברי ה”ערבי נחל” וה”חתם סופר”, מלמדנו הקב”ה בכתוב ”זאת תורת העולה”, שהעוסק בתורת עולה, ”היא העולה על מוקדה על המזבח”, גדולה יותר מקרבן עולה בפועל. אולם באמת עצם העסק

בפרשתנו פרשת צו דבר בעתו מה טוב להתבונן, במה שלמדנו החשיבות הגדולה של העסק בתורה שהוא יותר מכל הקרבנות. דבר זה אנו למדים כפי שיתבאר בהמשך המאמר ממה שפתח הכתוב (ויקרא ו-א):

”וידבר ה' אל משה לאמר, צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בו”. ופירש רש"י בשם תורת כהנים: ”צו את אהרן, אין צו אלא לשון זירוז מיד ולדורות, אמר רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס”.

וצריך ביאור מה שזירז הקב”ה דוקא כאן: ”צו את אהרן ואת בניו” - ”זירוז מיד ולדורות”, שהרי כל המצוות ניתנו לדורות עולם. עוד צריך ביאור מה שאמר רבי שמעון: ”ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כיס”. שהרי גם בקרבן עולה שכולו כליל זכו הכהנים בעורות, כמו שכתוב (ויקרא ז-ח): ”והכהן המקריב את עולת איש, עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה”. הנה כי כן איזה חסרון כיס יש כאן שצריך לזרז את הכהנים [ראה ברמב”ן].

”זאת תורת העולה” העסק בתורת עולה

פתח דברינו יאיר בדברות קדשו של ה”ערבי נחל” שמפרש הפסוק: ”זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר”. על פי מה ששינוי בגמרא (מנחות קי.): ”מאי דכתיב (ויקרא ו-ח) זאת תורת החטאת (שם ז-א) וזאת תורת האשם, כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת, וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם”. נמצא לפי זה כי גם מה שכתוב כאן ”זאת תורת העולה”, הכוונה בזה שכל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה. וכן פירש ”בעל הטורים” כאן: ”זאת תורת העולה היא העולה, לומר כל העוסק בתורת העולה כאילו הקריב עולה”.

מוסיף הכתוב ללמדנו כמה חשובה היא תורת עולה: ”זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה

ואנה, כמי שכל הזמן שבעולם עומד לרשותו. היה פיו של ר' נחמן שבעגלה האחרית משבח לבוראו על ה'מכה' הקשה שהנחית עליהם, ובשמחת לבו מודה בפה מלא: גם זו לטובה! - כד"א (ברכות פ"ט מ"ה): "בכל מדה ומדה שהוא מודד לך, הוי מודה לו במאוד מאד".

והנה פתאום נשמע מרחוק קול שקשוק גלגלים חזק ומהיר, אות לעגלה נוספת המתקרבת אף היא אל תוואי אותה דרך, בנסיעתה הריזה הגיעה עד מהרה אל 'מסע העגלות' המתקדם לאיטו על הדרך שלפניהם. היתה זו 'עגלה צבאית' שמיהרה בדרכה כפקודת המפקד הקשוח! - תוך שניות ספורות קפצו החוצה 'חבורת קוזקים' אמיצים וגיבורים, בבדיקה נחוצה אחר גורם 'הפקק' תנועה' (טרעפיק) שבאמצע הדרך... והנה ראו לפנייהם את הפריץ הנכבד יושב בכבודה של עגלת הסוסים המגושמים, ומזדחל לאיטו על פני השלג.

הקוזקים הזריזים תפסו תיכף בידם את המעדרים וכלי החפירה שבידם, וברוב מרץ החלו לפנות את השלג הכבד מלפני העגלה, לכבודו של הפריץ! - וכטבעם של קוזקים מיומנים, תוך זמן קצר נפתחה הדרך לרווחה! וכך לכל אורך הדרך רצו וקיפצו הקוזקים לפני העגלה, מפנים בזריזות את השלגים, וכך נמצאה כל שיירת העגלות עושה דרכה במהירות ובקלות.

התלמידים הצדיקים, האמונים על תורת 'טיב ההשגחה' שמלמדם רבם הבעש"ט הק' כסדר תמיד, ידעו וגם הבינו, בשל מי ובשל מה שלחה ההשגחה העליונה את אותם קוזקים. - עתה הבינו היטב למפרע עד כמה היתה 'גם זו לטובה', שכן עתה בהיותם צמודים לעגלת הפריץ, בתוך שבין העגלה הצבאית לעגלה הנשיאותית, נמצאו גם הם חוזרים מהרה אל מידת הזריזות שבעברה בלבם כבתחילת הדרך. ואילו היו נוסעים בדרך רגילה, ללא עזרת הקוזקים המפנים את הדרך, היתה דרכם אורכת כמה שעות נוספות... תוך זמן קצר הגיעו תלמידי הבעל שם טוב בואכה העיר מעזבוז', לקבל פני רבם הקדוש, בקבלת פני שבתא קדישא, בזריזות והתלהבות ובכיסופין עילאין להתעדן באהבתך וביראתך בנועם שבת המלכה.

[פרטיזון, קובץ 140502]

~ ~ ~

מידת הזריזות של מרן החפץ חיים ז"ע מפורסמת היתה להפליא, בכל דבר מצוה שראה והבין רצון השם יתברך ממנו בכל תפקיד שהוא, קם תיכף בזריזות ממקומו, ובהתלהבות נמרצת ללא שום דחיות ושהיות עשה את אשר מוטל עליו, כחייל נאמן בצבא אלו!

ר' איד!
נכון שהידידות רצית לספר בכל שבת לילדים שלך
סיפור שקשוק לפרשת השבוע, עם טיב הקלח הנלמד סמנה ???
עכשיו הגיע הזמן הסיוחל שתוכל לסמס את הרצונות שלך
ותוכל לרבוים ולהשריש בילדים שלך
תורה ועבודה וראת שמים עם סידות טובות !!!

ניתן להשיג בתנויות ספרים המובחרות
הפקה ראשית לרוב הספרים בהתאמת היקף עריכת 03-4194114

קומה, כשכובע ה'קסקט' חבוש לראשו, עיניו מושפלות ארצה בענות רוחו הידועה, ידי משולבות כנגד לבו, וכולו רץ ומזדרז באש קודש לעשות מלאכתו, כשבנו הגדול ושאר המלווים הצעירים ממהרים אחריו להדביק את צעדיו, כדי לפנות הדרך לפניו...

וסיפר לי אבי מורי הגה"צ זצוק"ל, שבשנות שיבתו של החפץ חיים חדר פעם 'גנב' אל תוך הבית הדל, שבקלות ניתן לפריצה, ועשה את 'מלאכתו' בנקל... - עד מהרה גילה הגנב שעם אוצרות גדולים כאוות נפשו לא ייצא מבית עלוב ועני זה - אבל גנב נשאר גנב... ופטור בלא כלום אי אפשר. ומבלי שהבחין בזקן בעל הבית היושב מן הצד ומסתכל בו בשקט, תחב היישר אל התיק שבידו כמה כלים קטנים שמצאו חן בעיניו, ותיכף נשא את רגליו וברח החוצה!

כשראהו החפץ חיים בורה, קם בזריזות ממקום מושבו, והחל לרוץ בכל כוחותיו לתפוס את הגנב! כראות הגנב בבעל הבית הרודף אחריו נבהל על נפשו, וברגליו הקלות הגביר את ריצתו, לברוח מהר יותר ולנוס מפני רודפו. - וכך קיבלה העיירה 'ראדין' הקטנה מראה מרהיב על פני רחובותיה, הגנב נס ובורח עם תיק הגניבה בידו, והזקן הישיש רבן של כל ישראל רץ אחריו בכל כוחותיו!

אולם עד מהרה ראה החפץ חיים והבין שלא יצליח לתפוס את הצעיר הנמרץ שלפניו, הוא נעמד אפוא על מקומו, והחל לצעוק לעברו בכל כוחו, את מה שרצה כל כך לומר לו: מחול לך! מחול לך! - אנו מוחלים לך על כלים הללו בלב שלם, אין כאן לא גנב ולא גניבה! הכל נתון לך במתנה גמורה!...

ואף אנו למדנו טיב לקח מוסר, במידת זריזותו של אותו כהן גדול, מאורים של ישראל, הדבק במידת זריזות בני אהרן שבפתח פרשתנו, "צו את אהרן ואת בניו", אין צו אלא לשון זירוז, כמ"ש (חולין קכג) "כהנים זריזים הם!"

[קובץ 'טיב המעשיות', רבי לוי הכהן רבינובין זצוק"ל]

~ ~ ~

ונסיים נא בצלוחת כלפי שמאי (הושענות לשבת קודש):
"בְּהוֹשַׁעַת חַיִּל זְרִיזִים מְשֻׁרְתִּים בְּמַנְהוּחַ כו', כִּן הוֹשַׁע נָא! - כִּידוּע שוּחַרְזוּת אִינְנֵה 'שׂוֹרְזוּת חִלְיָה, וְעַם כָּל זְרִיזוּת וְהַנְּלֵחָבֹת הַכּוֹהֲנִים, וְהִי הֵם 'מְשֻׁרְתִּים בְּמַנְהוּחַ תְּמִיד, כְּמַנְהוּחַ הַדַּעַת וְכְמַנְהוּחַ הַנַּפֶּשׁ. - כִּן הוֹשַׁע נָא, כּוֹרִיזוּת הַחֲכֵנָה לְקִרְיַת חַג הַפֶּסֶת, הַמְּשַׁמֵּשׁ וְכֹא לְקִרְיַתוֹ לְשֵׁלֹם, אָמֵן.

גם בשנות זקנותו המופלגת, העידו רבים על זריזותו ורענותו כפי כוחו. סיפורים רבים מסופרים על יציאתו לדרכים ארוכות בשנות זקנה ושיבה, ככהן גדול משרת לפני קונו, ולפני עם בני ישראל קדושים.

אל כל מקום שהגיע היה מזדרז לעשות תיכף את אשר לפניו, וכבר נודעה והתפרסמה הופעתו הנהדרה של רבינו בערוב ימיו, בשערי 'הכנסיה הגדולה' בשנת תרפ"ג. אשר על אף גילו המופלג לא נס ליחו, ועשה את כל הדרך הארוכה מראדין ועד וינה הבירה, כשכל ישראל חרדים לכבודו.

בהגיעו אל שערי חצר אולם הכנסיה הגדולה, פתחו השומרים והסדרנים הממונים את השערים לרווחה, והנה נראה לעיני כל ישראל מרן החפץ חיים הק' בכבודו, נמוך

• לעילוי נשמת •
הרה"ח רבי ישראל דוד ב"ר מאיר זצ"ל
נלב"ע פורים דפריזים י"ד אדר שני תשס"ט
תנצב"ה.
• - •
חונצח ע"י חתנו מרדכי ורבנו שליט"א

על הברכה יעמדו

ניתן להנציח את העלון לשפתות, לברכה והצלחה או ליארציט | התורמים להפצת העלון | לקבלת העלון בפניל (דוא"ל) נא לשלוח לפניל הפצו"ב

מידת הזריזות

"צו את אהרן ואת בניו לאמר, זאת תורת העולה וגו'" (ו,ב)

ופירש רש"י: "אין צו אלא לרוב זיוון, מיד ולדורות. אמר רבי שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש בו חסרון כ"ס" ע"כ. לימוד גדול למדנו מדברי רש"י הללו, בדרשת רבי שמעון בר יוחאי ז"ע, בחשיבות ונחיצות מידת הזריזות. שהרי הכתוב מדבר 'אל

אהרן ואל בניו, ועל כך דיבר ד' אל משה לאמר: "צו את אהרן ואת בניו!" - לזרז אותם במצות העולה, שיש בה חסרון כ"ס. כמבואר במפרשים כאן, שמצות זה הקרבן עולה 'כליל לאישים' על גבי המזבח (משנת איזון מקומן זבחים פ"ה מ"ז), ואין הכהנים נהנים מבשרה כבשאר קרבנות, לפיכך נצרך לזרזם מיד ולדורות!

כלפי מי הדברים אמורים? - אהרן קדוש ה'! שושבינא דמטרוניתא! אחי משה רעיא מהימנא ובניו הקדושים, שאין לנו שמץ השגה בהם, הם הם שנבחרו מתוך כל ישראל להיות קדושים וטהורים, לעמוד לשרת לפניו יתברך שמו. ואף על פי כן נצרך הכתוב לזרזם, לבל יתעצלו במלאכת העולה, ויתאזרו במידת הזריזות, לעשות מלאכת שמים בהתלהבות וחשק נמרץ, ללא מורץ ורפיון, כמו שמעיד בנו רבי שמעון שביותר נצרך הכתוב לזרז בזה.

מה נענה אנו אזובי קיר, רחוקים מרחק שנות אור ממדרגות אהרן כהנא קדישא ובניו הכהנים - כמה צריכים אנו לקריאת זיוון זו, "צו את בני ישראל!" - לאזור מתנינו בגבורת אומץ, ולהתחשל במידת הזריזות!

ולדחות מלבנו בשתי ידיים הודפות את העצלות והכבדות, הפותחים פתח להחדיד אל הלב את קליפת 'עמלק' רח"ל, שזה עתה מחיננו את זכרו, בשבת זכור ובחג הפורים שעע"ט. - כאשר הורו רבותינו ז"ל בפסוק (שמות י"ז, א) "ויבא עמלק וילחם עם ישראל בריפדים". למה נקרא שמה 'ריפדים', שרפו ידיהן מן המצות, לפיכך בא עליהם שונא וכו'" (פסיקתא זוטרא בשלה ז, א). ובזאת עלינו לחזק ולאמץ ברכיים כושלות, בנים ותלמידים וכל איש ישראל, לעודד ולזרז באהבה וברצון, להלהיב לב ישראל בחיזוק מידת הזריזות, אמן.

[ע"פ טיב התורה פרשא דין]

סיפורי השגחה פרטית
שנשלחו לפערכת ע"י הקוראים

'בחכמה פותח שערים'

אברך שהציג את עצמו כרציני ומנוסה בתחום עיסוקי הגיע לעסק שלי וביקש לדעת אם יש מקום פנוי עבורו לעבוד אצלי, מכיוון שהעסק שהוא עובד בו עומד להיסגר...

השבתי לו כי לעת עתה אין אך אם יתפנה מקום אעדכן אותו.

בניתיים בירדתי עליו והסתבר כי אכן מדובר בעובד חרוץ ומנוסה...

עתה ניצבתי בפני התלבטות קשה מכיוון שאחד העובדים שעבד אצלי תקופה ארוכה החל לזלזל בעבודה ולא לעשות את המוטל עליו כראוי ולא היה לי לב לשלוח אותו הביתה ולקפח את מקור פרנסתו, ומאידך יש לי הזדמנות להכניס עובד חדש ומנוסה שמחפש עבודה...

ניסיתי לדבר על ליבו של העובד הוותיק ששיקיע יותר בעבודה אך הוא במקום להשתנות הודיע לי שזה מה שיש ואין בכוונתו להשתנות... לא היה לי הרבה ברירה מכיוון שהעובד שמחפש עבודה עדיין עבד במקום הקודם ולא היה לי מחליף מהרגע להרגע אז סבלתי בדומיה את המצב...

כעבור שבועיים התקשר העובד החדש והודיע שהוא פנוי וכבר לא עובד במקום עבודתו הקודם... השבתי לו כי תיכף אחזור אליו, אבל לא ידעתי מה לעשות כיצד להעזיב את העובד הסורר ללא מצפון שקיפחתי את מקור פרנסו, והנה עוד באותו לילה הודיע העובד הקודם שהוא פורש מהעבודה ויותר לא חזר...

תיכף ומיד תוך כדי דיבור התקשר העובד החדש ושאל אם יש תשובה עבורו, על אתר הודעתי לו כי הוא מחזמן להתחיל בעבודה כבר ממחר והכל בא על מקומו בשלום בהשגחה מופלאה שרק אחד יחיד ומיוחד יכול לתכנן ולדאוג לכך שזה יוצא חוץ נכנס תחתיו...

בעל המעשה: ל.ש.

.....

'נותן לחם לכל...'

מדי בוקר כאשר אשתי מלבישה את הילדים ומארגנת אותם ליציאה מהבית אני מכין את הארוחות לכל ילד לפי טעמו האישי, אחר כך מסיע כל ילד למקום לימודיו והולך להתפלל.

הפעם חזרתי הביתה ואשתי הייתה לחוצה מאוד מהסנדוויץ ששלחתי לילדה הקטנה מאחר ושמה לב כי הלחם הלבן החל להעלות עובש ואני לא שמתי לב לדבר...

סיפרתי לה שבדיוק היום היא בקשה 'לחם חכם' זה הכינוי שלנו בבית לחם מקמח מלא, ויהי הדבר לפלא שכן היא אף פעם לא מוכנה לקחת לחם מקמח מלא בשום אופן! ובדיוק היום ביקשה לחם מקמח מלא...

בעל המעשה: ל.ש.

הפענוץ לדעת את הרבים בסיפור של השגחה פרטית
מוזמן לשלוח אל ר' שפחה סטואלס
בפקס: 15326517922
או ל: o.y.wines@gmail.com

העורך בעמוד ד'

טיב הקהילה

נסד

פר' צו
ט"ז אדר ב' תשע"ט
ג'ליון 453

לפי אופק
יודשלים
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

הדרה"ג 5:16
מוצש"ק 6:30
ר"ת 7:09

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א' 7:57
סוזק"ש ב' 8:40
סוד"ת א' 9:13
סוד"ת ב' 9:42

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'
בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ רבי גמליאל הבן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

בענין ההכנעה לתלמידי חכמים

רחבה היא פי כמה וכמה מדעתו וגם אם אינו יורד לדעתם מוטל עליו לבטל דעתו בפניהם, ובכגון דא מוטל על האדם ללמוד אורחות חיים ממעשי אהרן ובניו שלא השגיחו על דעתם הרחבה וכפו את רצונם לדעתו כדבר משה מתוך הבנה שעל אף שדעתם רחבה היא מאוד עדיין היא קצרה מלהשיג את דבר ה' לאמיתו.

וביותר יהיה האדם זהיר מלעורר מדנים על החכם שחוות דעתו נוגד את דיעותיו והליכותיו, ועליו לדעת כי רבה רעתו, כי גורם בכך השפלת התורה, כי המוני העם הרואים בקלונו של החכם יטעו ויחשבו שאין ממש בדבריו, ומעתה לא יחפצו לקבל עליהם את מרותו ויקילו ראש בדבר הלכה, והכל נזקף על ראשו של אותו מעורר מדנים ר"ל.

וחומרת הדבר והעונש הראוי לזה מובא בספר דברי תורה (מהדורא ב את לה) להגה"ק בעל ה'מנחת אלעזר' ממונקאטש, אשר כתב הדברים בשם הגה"ק בעל ה'דברי חיים מצאנז' ז"ע והא לך לשונו הטהור: ושמעתי בזה בשם הגה"ק רשכבה"ג מצאנז בעל דברי חיים ז"ע"א שאמר על הכתוב (פרשת קרח) שאמר משה רבינו ע"ה, אם כמות כל האדם ימותון אלו ופקודת כל האדם יפקד עליהם לא ה' שלחני, ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה ובלעה אותם ואת כל אשר להם וירדו חיים שאולה, וידעתם כי נאצו האנשים האלה את ה'. ומקשינן העולם דאם לא ה' שלחני למה יגזרו מיתה [ג] שימותו כמות כל האדם] לקרח ועדתו כיון שלא ה' שלחני, ואין הצדק למנהיג הדור או העיר ולא עשה כהוגן, א"כ הצדק עם מריביו ובעלי מחלוקתו ולמה ענש יענשו.

ואמר הה"ק הנזכר כי המרא דאתרא [כ] היה המעשה בעיר אחד מה שעשו נגד המרא דאתרא מה שהגיד על [ז] גם אם אין הצדק אתו בדבר אחד, החולק עליו יהיה מי שיהיה ובאיוה אופן שיהיה, בעל כרחו שיהיה לו מפלה ועונש מיתה ר"ל, רק החילוק הוא באם שאין הצדק עם הרב בדבר הזה [כי האדם עלול לשיאאות גם אם כגונה ארזים גבה], עכ"ז בעל מחלוקתו החולק עליו ימות ר"ל כנזכר, רק אז ימות כדרך העולם על מיטתו, וזה שאמר אם כמות כל האדם ימותון אלה ופקודת כל האדם יפקד עליהם, [אז יהיה כי] לא ה' שלחני [ואין הצדק אתי בדבר זה, אך מ"מ ימות שונאו, רק אז ימות כדרך כל הארץ כנזכר], ואם בריאה יברא ה' ופצתה האדמה את פיה [והיינו שימות מיתה משונה ר"ל, אז] וידעתם כי נאצו האנשים האלו את ה', [שהצדק אתי בזה ג"כ, ושתים ימות עושי, א. ללחום נגד הרב ב. ללחום נגד הדבר הזה בעצמותו] כנזכר, עכ"ל.

ואשרי מי שזוכה לנהוג כן, שכל מהלך חייו מתנהג בהכנעה לצדיקים ובציות לדבריהם, ושלא לעשות דבר קטן וגדול בלא הכונתם ועצתם, ועל ידי זה כל מהותו משתנית לטובה, ופועל גדולות בנפשו, ומטיב לו לנפשו ולנשמתו, בזה ובבא.

ויעש אהרן וקניו את כל הדברים אשר צוה

ה' ביד משה: (ת לה)

ופירש רמ"י: להגיד שכן שלף הטו ימין ומאל:

מתוך הבטה שטחית הרי דברי רש"י אלו נראים כתמוהים, שהרי מה שבח הוא זה שצדיקים גדולים כעין אהרן ובניו לא ישנו מציווי השי"ת, ואילו היתה התורה מתפארת באנשים קלי דעת שהתגברו על יצרם כדי לקיים רצון בוראם בפשיטות נוחא, אבל כאן הרי מדובר באלו המיוחסים שבדור דיעה, כמו שאמרו חז"ל (סנהדרין ב) וכבר היו משה ואהרן מהלכין בדרך, ונדב ואביהוא מהלכין אחריהן וכל ישראל אחריהן, אמרו לו נדב לאביהוא: אימתי ימותו שני זקנים הללו ואני ואתה ננהיג את הדור וכו'. הרי רואים שהללו לא הניחו כמותם בישראל, ואם כן צריכים להבין מהו גדול השבח בזה שלא שינו.

ואפשר שבא זה המקרא ללמדנו, שעל אף שהיו אלו מהמורמים שבעם, והיה להם השגה וידיעה עצומה בחכמת התורה ובדרכי העבודה הנרצית, ועל פי דרכם הרחבה השכילו להבין שמן הראוי לשנות דבר מה מדברי משה כי בכך יגרמו נחת רוח יתירה כלפי השי"ת, אעפ"כ ראו לנכון לבטל את דעתם בפני משה ועשו ככל אשר ציוה השי"ת אותו מבלי להשגיח על חוות דעתם האומרת שאינו מן הראוי שיהיה כן ההלכה הרווחת. וזה הדבר ראוי לציין לשבח, כי זה הביטול הוא מהדברים הקשים שבעבודה, כי האדם המשכיל הלוא דיעותיו מושתתים על יסודות נאמנים, ובהכרח שאלו הצדיקים לא הגיעו למסקנותיהם כי אם אחר שהתבוננו בעומק הדעת ורק אז גמרו בדעתם שדרכם ישרה, ואחר שזוכה האדם לבהירות הדעת קשה מאוד להטותו מדעתו, שהרי לנגד עיניו נחשב כל סטיה לדבר שלילי, מאחר שביגיעה עצומה הגה בדעתו את הדרך הישרה שיבור לו האדם, ויש לו ק"ן טעמים לשבר על ידם את אזני החולקים עליו, וכמעט שאין זה טבעי שחכם כעין זה אכן יבטל את דעתו לדעת החולקים עליו, אך אהרן ובניו הצדיקים היו כל כך בהכנעה וגם אחר שבאו לכלל בהירות הדעת ידעו שדעתם היא אכן למעשה אך לא להלכה כל עוד שאין דעת משה מסכמת עמהם, ועליהם לעשות ככל היוצא מפיו מבלי לנסות ימין ושמאל גם אם אין זה הגון לפי דעתם. זה הדבר צריך להיות לימוד גם לדורות, כי לא אחת מוצא האדם את עצמו במצב כעין זה שמאחר והינו מסופק בדבר הלכה מחשב הוא את דרכו על פי השגותיו וידיעותיו, ולאחר מכן אין ביכולתו לסבול דיעה אחרת, ולפעמים מגיעים הדברים למצב שגם אם יידע שאין רוח חכמים נוחה מדעתו לא ישיכיל להכניע עצמו בפניהם, מאחר שלעניות דעתו מביט עליהם כטועין ר"ל, ואין הוא מעלה על דעתו כי דעת החכמים

טיב המערכת

שושנת יעקב צהלה ושמחה

בעת כתיבת השורות איננו יודעים באיזה מצב יהיו הקוראים בעת קריאת שורות אלו, טרם שתיינת היין או לאחריו, ואולי בכלל בעיצומו של משה ושמחה, אבל, תקוותנו כי אלו ואלו יהיו שרויים בשמחה ובחזון, אשר על כן נעטק בנושא זה - השמחה, אבל לא נשאל איך שמחים בפורים, אלא איך ממשכים ולוקחים אתנו את שמחת הפורים להמשך השנה, איך גורמים לשמחה שלא תפרח מאיתנו מיד כשון השפעת היין ושאר משקים המשמחים את הלב...

בפיט שאחר המגילה אנו אומרים: 'שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי, ולכאורה מילים אלו קצת תמוהות, וכי רק אחרי שראו ישראל את כבודו של מרדכי, רק אז שמוח? וכי לא היתה שמחתם על עצם הישועה? על כך שניצלו וניתנו להם חייהם לשלל? הפיט בעצם מתאר את הכתוב במגילה: 'ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור ועטרת זהב גדולה ותכריך בוץ וארגמן'. ורק אח"כ 'להתחיל היתה אורה ושמחה', ובאמת אין הדבר מובן מדוע המתניו לראות את מרדכי יוצא בלבוש מלכות ורק אח"כ היתה שמחתם שלמה!?

כאן טמון סוד גדול, אמנם שמחו ישראל מאוד על נס הצלתם, אבל שמחה זו היתה עשויה להיות לזמן קצר בלבד, ולא לאורך ימים, אך לאחר שראו את כבודו הגדול של מרדכי הצדיק, כי גדול מרדכי בבית המלך ושמועו הולך בכל המדינות, כי האיש מרדכי הולך וגדול, אז היתה השמחה שלמה, כי מרדכי הצדיק השגיח ששמחתם תהיה קדושה וטהורה, שלא תתערב שמחתם בדברים זרים, והם, מכיוון שכיבדו את מרדכי וקיבלו את דבריו, זכו שתומשך עליהם השמחה האמיתית - הגדולה לכל השנה ולהמשך כל השנים. יש הרבה סיפורים על מעלת אמונת הצדיקים, אבל, רבות! זה לא זמן לסיפורים... רק זאת עלינו לדעת, אם יש אמונת חכמים, אם מכבדים את הצדיקים, אזי השמחה היא אמיתית, ולא רק שאינה מסתלקת מיד אחרי פורים, אלא היא מתעצמת וממשיכה אתנו בבחינת 'שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד תכלת מרדכי'.

(עפי' טיב המועדים - פורים)

זמני קבלת קהל בבית פורנו ורבנו שליט"א
אך ורק בתא קולי שפספרו
052-7168366

ניתן לשמוע את שיחותיו של
פורנו ורבנו שליט"א
בפספר פיחוד וישיר
לשיחות בלשון הקודש: 073-2951320
לשיחות באדיש: 073-2951321

טיב
ההודעות

YOUR FREE AD HERE! Send your artwork to mitzvovs@ramapost.com to secure your ad space.

RAMAPROMO
PROMOTIONAL PRODUCTS
A Division of Best Personal Touch®

SHOWCASE YOUR LOGO ON ANY PRODUCT

Promo Products are Perfect for
BUSINESSES - ORGANIZATIONS - NON-PROFITS - EVENTS
CAMPAIGNS - TRADE SHOWS - GRAND OPENINGS

Good Shabbos!

THE BACKDROP to your BRAND

Info@ramapromo.com | 845.445.9600 | 382 Route 59 Suite 264, Airmont, NY 10952

Do you have a Mother, Father, Aunt or Uncle that needs this?

Why wait till it's too late?? At ElderSAFE we provide our community cost effective products and services to help people age at home gracefully.

Is there two-way voice in the pendant?

Does it have GPS tracking?

Is fall detection included?

Are there free mobile apps for caregivers?

Does it work at home and away?

Does it offer WiFi location technology?

Can I get low battery alerts?

Are my loved ones notified in an emergency?

917-842-0348
info@eldersafe.net
www.eldersafe.net

ROCKLAND TRANSFERS
CAR SERVICE

- ◆ Airport car service (departures and arrivals)
- ◆ City to City
- ◆ Per Hour Hire
- ◆ School (out-of-town) Drop-off and Pick-up

- ◆ Reliable and Safe
- ◆ Fixed Rates
- ◆ No Added Fees
- ◆ Credit Cards Accepted

Easy Booking Online

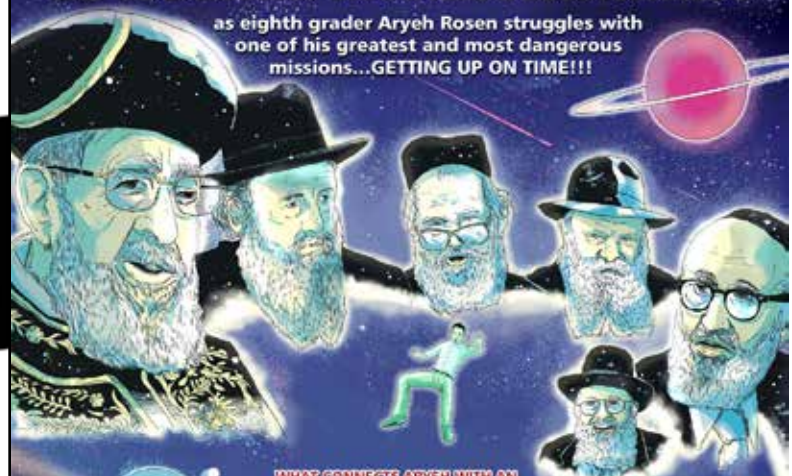
Reserve Online
www.RocklandTransfers.com
Call / Text
(845) 288-8888

ACHDUS | אַחְדוּת
ENTERTAINMENT | אַחְדוּת אַחְדוּת אַחְדוּת

ENTER A NEW UNIVERSE OF KOSHER ENTERTAINMENT

as eighth grader Aryeh Rosen struggles with one of his greatest and most dangerous missions...GETTING UP ON TIME!!!

WHAT CONNECTS ARYEH WITH AN ANCIENT STORY FROM THE DAYS OF THE FIRST TEMPLE?

WHO IS THE CHACHAM GHINOM, AND WHAT'S HIS CONNECTION TO ARYEH'S REBBE, RAV MARKOWITZ?

WHAT SLEEPS UNDER THE KOTEL, AS IS ABOUT TO AWAKE, OPENING A DOOR THAT WILL CHANGE THE WORLD FOREVER?

WITH EVERY ISSUE IN BOTH HEBREW AND ENGLISH

WWW.ACHDUTENT.COM @AchdutEnt

מאנסי
6:52 - הדלקת נרות
7:53 - מוצי"ש"ק

RAMAPOST
MARKETING | DESIGN | PRINT | MAIL

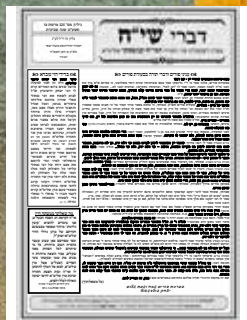
בס"ד
טז' אדר ב' תשע"ט
23 מרץ 2019
Issue #023

SEE INSIDE FOR COLORED
PHOTO OF R' KANIEVSKY

פרשת צו

דברי תורה מודפסים ומופצים על ידי ראמפוסט

בקרוב!
מקורי תוכן
חדש

דברי שי"ח
ר' חיים קניבסקי
(עברית)

חוט של חסד
ר' שלום ארוש
(עברית)

שבילי פנחס
ר' פנחס פרידמאן
(אנגלית ועברית)

טיב הקהילה
ר' גמליאל רבינוביץ
(אנגלית ועברית)

Email mitzvos@ramapost.com
to sign up for a weekly subscription

לזכות רפואה שלמה
מיכאל בן שלי
מלכה בת רחל